Savršenstvo Kur'ana

Šejh Muhammed Mutevelli eš-Ša'ravi

Šejh Muhammed Mutevelli eš-Ša'ravi

SAVRŠENSTVO KUR'ANA

Šejh Muhammed Mutevelli Ša'ravi (život i djelo)

Šejh Muhammed Mutevelli eš-Ša'ravi, poznatiji kao šejh Ša'ravija, bio je jedan od onih ljudi koji su sav svoj život stavili u službu Kur'anu, bilo da se radi o njegovom studiranju i proučavanju, prezentiranju njegovih poruka i značenja drugima, ili o konstantnoj borbi za njegove ideale, vrijednosti i principe.

Rođen je 1911.godine u mjestu Mitgamr, provincija Dekahlija u Egiptu. Još u svojoj jedanaestoj godini života znao je čitav Kur'an napamet. Nakon završene osnovne i srednje škole, upisao se na Fakultet arapskog jezika, na poznatom Univerzitetu Al-Azhar, gdje je i diplomirao 1941.godine. Na istom Fakultetu je završio i postdiplomske studije i dobio „el-idžazetu-l-'alije“, diplomu koja je imala veći naučni dignitet nego doktorska disertacija danas.

Nakon okončanog studija, naš cijenjeni šejh je radio kao profesor na jednom vjerskom koledžu u Tanti, a potom na nekim drugim odgojno-obrazovnim institucijama u Zakaziku i Aleksandriji. U periodu od 1950. do 1963. godi-

ne biva izaslan da radi kao predavač u Saudijskoj Arabiji.

Nakon povratka u domovinu biva izabran na funkciju generalnog referenta za da'wu pri ministarstvu vakufa, a poslije toga obavlja dužnost šefa kabineta tadašnjeg šejhu-l-Azhara, Hasana Me'muna. Potom biva stavljan na čelo Azharovog izaslanstva u Alžiru, da bi ponovo 1972. godine bio tražen da radi kao visoki gost predavač na Univerzitetu kralja Abdul-Aziza u Saudijskoj Arabiji.

U oktobru 1976. godine biva izabran na funkciju ministra vakufa Egipta i ostaje na tom položaju sve do podnošenja ostavke, u oktobru 1976. godine. Razlog ostavci je bilo njegovo neslaganje s tadašnjom politikom Sadatovog režima. Ovo je bio njegov definitivni odlazak i povlačenje sa svih zvaničnih političkih i vjerskih položaja, koji su mu kasnije bili nuđeni. Od tada, pa sve do svoje smrti, on se potpuno posvetio islamskoj da'wi i tumačenju Kur'ana.

Rahmetli šejh Ša'ravi autor je mnogobrojnih djela i studija iz raznih oblasti islamistike. Mnoštvo napisa, rasprava, članaka i eseja koji su objavljivani nekoliko decenija po najtiražnijim i najuglednijim novinama i časopisima diljem islamskog svijeta, plod su ovog velikog alima. Šejh Ša'ravija bio je veoma drag i čest gost na raznim predavanjima, tribinama, naučnim skupovima i drugim manifestacijama koje su održavane unutar Egipta i vani, jer je, rah-

metullahi 'alejhi, smatrao svojom domovinom svako mjesto gdje ima muslimana. Radi svih tih zasluga na polju islamskog rada, dobitnik je mnogobrojnih svjetskih priznanja i nagrada, a nadležno tijelo za dodjelu međunarodne nagrade „El-Kur'anu el-Kerim“ sa sjedištem u Dubaiju, izabralo ga je za islamsku ličnost 1418. hidžretske godine.

Ipak, najznačajnije djelo šejha Ša'ravija, u kojem se pokazala sva dubina njegove misli i duha, prefinjenost osjećaja, moć zapažanja, uz ljepotu stila i jedinstvenost izražavanja, i koje ga je svrstalo u plejadu velikana islama u drugoj polovinu dvadesetog vijeka, i učinilo ljubimcem miliona muslimana širom svijeta, jeste svakako taj veliki projekat koji je započeo prije tridesetak godina. Naime, još od tada on je započeo tumačiti Kur'an na egipatskoj televiziji. Svakog petka imao je rezervisan termin na prvom, udarnom kanalu, a kojeg bi veoma često prenosile i mnoge radio-televizijske stanice iz drugih arapskih i islamskih zemalja.

Njegova tefsirska aktivnost dolazila je do izražaja naročito tokom mjeseca ramazana, kada bi sahat prije iftara na radiju i televiziji bio rezervisan za Ša'ravijin tefsir. I tako, skoro trideset godina u kontinuitetu, naš cijenjeni šejh tumačio je ljudima poruke Allahove dž.š. Knjige, a u jednog od brojnih susreta koje je potpisnik ovih redaka imao s njime dok je bio student na Al-Azharu u Kairu, šejh je ispričao kako je na

jednom od svojih mnogobrojnih tavafa oko Kjabe (inače, često je odlazio na umru), molio Svevišnjeg da mu produži njegov edžel do onog momenta kada će kompletirati ljudima svoj započeti tefsir. Toj dovi je uslišeno, a njegov komentar Kur'ana je kompletiran.

Rahmetli šejh Ša'ravija bio je ljubimac muslimanskih masa. Sa svojim tefsirom i jako interesantnom interpretacijom kur'anskih misli i poruka, jednostavno plijenio je ljudska srca. Mnogo je zalutalih koji su našli pravi put slušajući njegovo zadivljujuće tumačenje Kur'ana. Mnogo je očajnika koji su našli utjehu u njegovim riječima, a bezbroj ljudi okanilo se raznih harama, poput alkohola, kocke, krađe, bluda i drugih zala, upravo njegovim sebebom. Mnogo žena počelo je primjenjivati u svome životu islamski način odijevanja (hidžab), zahvaljujući njemu. U Egiptu je u zadnjih desetak godina evidentna jedna interesantna pojava: Naime, čitav niz mladih žena iz javnog života, naročito glumica i pjevačica, na vrhuncu svoje slave i popularnosti, vraćaju se islamskom načinu življenja i oblačenja. Sve one, u svojim izjavama kažu da je presudan uticaj na njih u donošenju takve odluke imao šejh Ša'ravija, čija su predavanja i dersove često slušale. Za ovaj fenomen u Misiru (Egiptu) popularno kažu „el-fennanat et-taibat", što znači: glumice i pjevačice koje su se pokajale i vratile Allahu dž.š. O tom dois-

ta interesantnom fenomenu već napisano je već nekoliko knjiga.

O tome koliko je rahmetli šejh Ša'ravija značio muslimanima svoga vremena govori i njegova dženaza kojoj je prisustvovalo nekoliko miliona ljudi. U srijedu, 17. juna 1998. godine (22. safera 1419. h. godine) prestalo je kucati srce jednog od najeminentnijih islamskih učenjaka današnjice, glasovitog mufessira – komentatora Kur'ana, velikog daije i borca za islam, Muhammeda Mutevelli eš-Ša'ravija. Molimo Allaha Uzvišenog da nagradi ovog velikog i plemenitog čovjeka sa Džennetifirdevsom za sav trud koji je učinio služeći islamu i Kur'anu. Uistinu, bilo bi veoma korisno i uputno kada bi neko od naših alima preveo njegov tefsir na naš bosanski jezik.

Knjiga Savršenstvo Kur'ana koju je na bosanski jezik preveo Nezir Halilović, nastavnik islamske vjeronauke, i za čiji predgovor smo napisali ovu kratku biografiju, i pored činjenice da je po broju stranica malehna, vrlo je interesantno i korisno štivo, koje na autentičan način govori o Kur'anu časnom, njegovim ljepotama i aspektima njegovog 'idžaza (nadnaravnosti). Knjiga je namijenjena široj populaciji čitatelja i pisana je lahkim i čitkim stilom. S obzirom da je cijenjeni šejh Ša'ravija bio osoba enciklopedijskog obrazovanja, u knjizi su izneseni brojni primjeri iz područja egzaktnih znanosti koji imaju za cilj da podstaknu čitatelja na razmiš-

ljanje o Kur'anu i njegovim sadržajima. Knjiga se, inače, koristi kao obavezna literatura u izvođenju nastave islamske vjeronauke u egipatskim školama, a to je dodatni razlog da je preporučimo i našoj djeci i omladini.

Dr. Safvet Halilović

I
KUR'ANSKA MU'DŽIZA

Uvod

Šta mislite, da li je Muhammed, s.a.v.s., mogao ljude obavijestiti o ishodu bitke koja će se desiti tek za sedam ili osam godina? Da li je mogao znati ko će pobijediti, a ko izgubiti u toj bitci?

Jeste li razmišljali o tome šta bi mu mogao biti povod da govori o tako čudnoj temi?

Šta tek mislite, kako je mogao obavijestiti nevjernike o tajnama koje kriju u svojim prsima, a o kojim oni nisu prošaputali ni najtiše riječi? Kako to da on neprijateljima otvoreno kaže kako će završiti i šta će im se desiti?!

Sav ovaj govor je govor o gajbu, tj. o skrivenom, čovjeku nedostupnom ,pa šta mislite, u kakvu poziciju je tim doveo islam?

Šta bi se desilo da se samo jedan kur'anski navod nije obistinjen i potvrđen??

Međutim, to se nije dogodilo jer je Uzvišeni Allah Onaj koji govori u Kur'anu i On je Onaj koji djeluje u svijetu oko nas.

Kur'an Časni

Kur'an je govor Uzvišenog Allaha, objavljen posljednjem Allahovom poslaniku, Muhammedu s.a.v.s.. Čitanje, učenje i izučavanje Kur'ana je ibadet, dobro djelo, i on je otvoreni izazov stvorenjima do Sudnjeg dana. U stvari, Kur'an je više od čuda, mu'džize. On je svojstvo Gospodara svjetova...

U njemu je Allah dž.š. na prvom mjestu uputio izazov Arapima, zatim je uputio izazov cijelom čovječanstvu i džinima. Melekima nije upućen izazov, jer oni nemaju sposobnost slobodne volje prema kojoj bi postupali. Meleki rade samo ono što im Allah dž.š. naredi.

Možemo zaključiti da Kur'an upućuje izazov samo stvorenjima koja imaju slobodnu volju i pravo izbora, tj. stvorenjima koja je Uzvišeni odlikovao pameću, razmišljanjem i slobodnom voljom...

Prije nego što počnemo sa govorom o mu'džizi Kur'ana potrebno je da objasnimo značenje riječi *mu'džiza*[1]. Zamislimo situaciju da

[1] Riječ mu'džiza (ar.) je izvedena iz glagola „*a'džeze – ju'džizu*", a znači: oslabiti, onemogućiti, onesposobiti, pobijediti, nekoga učiniti nemoćnim... U Božijem vjerozakonu, mu'džize se one radnje koje prelaze preko uobičajenog, utvrđenog reda, a putem njih Svevišnji Bog podržava Svoje poslanike. Svaka mu'džiza u sebi sadrži komponentu izazivanja, a kroz nemogućnost odziva na taj poziv očituje se njen *i'džaz*, tj. nemogućnost njenog oponašanja. Dakle, pojmovi *i'džaz* i *mu'džiza* deriviraju

nam dođe neki čovjek i počne tvrditi da je poslan od Allaha i kako ima zadatak da ljudima dostavi Njegove upute. Šta ćemo učiniti? Hoćemo li mu povjerovati tek tako, ili ćemo tražiti dokaz za istinitost toga što tvrdi? Jasno je da je svaki poslanik morao doći sa dokazom, mu'džizom, koja je dokazivala istinitost njegove misije. Taj dokaz, je morao biti takav da ga niko osim poslanika ne može ponovo učiniti. Drugi uvjet tog dokaza jeste da bude iz oblasti u kojoj se dati narod najviše ističe. Zašto ovo? Da se ne desi da pojedinci primijete kako poslanik upućuje izazov svom narodu u stvarima koje oni apsolutno ne poznaju, niti u njima imaju bilo kakvog iskustva. Uvjet za ispravnost ovog izazova je da bude upućen u oblasti u kojoj se taj narod najviše ističe. Samo kao takav izazov je bio valjan. Zbog toga možemo primijetiti da su poslanici imali različite mu'džize i da je svaki imao mu'džizu u oblasti u kojoj je njegov narod postizao najveće rezultate.

Sve mu'džize su imale isti cilj:

- Da dokažu besmislenost obožavanja stvari koje je taj narod uzeo za bogove mimo Allaha...

---

iz istog korijena i ukazuju na nemogućnost oponašanja Kur'ana. P.p.

Mu'džiza Ibrahima a.s.

Narod u kome je živio Ibrahim a.s. obožavao je kipove. Njima su se klanjali i njih su obožavali. Upravo zbog toga, kada su željeli spaliti Ibrahima a.s. doveli su ga pred svoja božanstva. Bilo je za očekivati da se ova božanstva sama obračunaju sa čovjekom koji ih je ugrozio i ponizio, ako barem sebi mogu imalo koristiti ili štetiti. Međutim, kada su Ibrahima a.s., koji je ismijavao i ponizio njihova božanstva, bacili u razbuktanu vatru, ona mu nije ni malo naudila. Ponovo su nevjernici zajedno sa svojim božanstvima, bili poniženi.

Ovaj slučaj u sebi krije brojne poruke i značenja. Obratimo pažnju samo na izbor vatre za uništenje Ibrahima a.s.. Koliko je ljudi u prošlosti obožavalo vatru, čak i danas možemo naći slučajeve u kojima pojedinci obožavaju vatru i smatraju je božanstvom. Međutim, mu'džiza Ibrahima a.s. nije bila u spasu od vatre, iako se na prvi pogled tako čini. Da je Allah dž.š. želio samo to, uopšte ne bi dozvolio da ga uhapse, ili bi poslao obilnu kišu koja bi ugasila tu vatru. Istina je da je Uzvišeni Allah želio da se ta ogromna vatra što više raspali i rasplamsa da najveće granice usijanja i žestine, te da Ibrahima a.s. uzmu i pred svima bace u užasnu vatru. A kada se to desilo, odjednom su stali prirodni zakoni vatre, zakoni sagorijevanja pred riječima:

O vatro, rekosmo Mi, postani hladna i spas Ibrahimu! /El-Enbija', 69./

Da se Ibrahim spasio od vatre npr. bježanjem, nevjernici bi rekli: „Da smo ga uhvatili, spalili bi ga!!" Međutim, Ibrahim a.s. uopće nije bježao. Isto tako, da je pala kiša rekli bi: „Da nije pala kiša, mi bismo ga spalili." Međutim, Ibrahim nije bježao, kiša nije pala, a vatra se rasplamsala do najveće tačke svoje žestine i usijanja, Ibrahim je bačen u nju, ali... nije izgorio...

Šta se dešava?! Ispostavilo se da božanstva, koja su obožavali i zbog kojih su ga željeli spaliti, uopće nemaju ni jedno svojstvo božanstva. Jasno je dokazano da su ona samo kipovi koji nikome, pa čak ni sebi, ništa ne koriste niti štete. Dokazano je da su sve stvari i pojave ovoga svijeta pod potpunom voljom i kontrolom Uzvišenog Allaha. Kada je On rekao:

O vatro, postani hladna i spas Ibrahimu!

zastali su svi prirodni zakoni vatre. Vatra je izgubila svoje svojstvo da spaljuje i uništava sve sagorivo. Uobičajeni prirodni zakoni su pokorno stali pred voljom i naredbom Uzvišenog Allaha, potpuno predani i nesposobni za svoju uobičajenu funkciju, dok su njihova božanstva t po stajala, nesposobna da se samo pomjere a kamo li da još i kažu:

- O vatro, spali onoga koji nas je porazbijao!

Mu'džiza Isa a.s.

Allahov poslanik Isa a.s. se pojavio u narodu koji se bio istakao u medicini. Upravo zbog toga, Isa a.s. je dobio mu'džize u medicini, oblasti u kojoj se najviše isticao njegov narod. Tako je on, s Allahovom dozvolom, izliječio slijepca, pa gubavca, a onda je učinio nešto što nije učinio niko iz njegovog naroda, oživio je mrtvaca.

Mu'džiza Musa a.s.

Očigledno je da sve mu'džize krše prirodne zakone. Vidjeli smo da vatra kod Ibrahima a.s. izgubila prirodna svojstva, kod Musa a.s. se to desilo sa vodom, tj. voda je izgubila svoja prirodna svojstva. Svima nam je poznato da je osnovno svojstvo vode slijevanje. Nikada nećemo naći slučaj da je voda u jednoj posudi na jednom mjestu uzdignuta, a na drugom spuštena i ulegnuta. Bez obzira na oblik i dno posude, površina vode u njoj će uvijek ostati ravna. Međutim, kada je Allahov poslanik Musa a.s. udario svojim štapom po moru, more se rascijepilo na dva dijela i na obije strane je stajala po jedno ogromna vodena planina. Svi zakoni vode su bili prekršeni... Moramo se zapitati, zašto se ovo desilo? Zašto se more rascijepilo na dva dijela i obrazovalo dvije ogromne vodene planine kršeći sve prirodne zakone vode? Jednostavno zato što je Musa a.s. stvar prepustio Uzvišenom Allahu dž.š. Pitate se, kako?...

Kada je Faraonova vojska sustigla Musaov narod, pojedinci iz Musaovog naroda su rekli: „Gotovi smo, danas nam nema spasa!“; što je potpuno razuman govor, jer, more je ispred njih, a neprijatelj iza njih. Gledano običnim ljudskim očima situacija je toliko jasna da ne zahtjeva nikakva dodatna pojašnjenja. Međutim, u toj situaciji Musa a.s. im potpuno smiren i spokojan reče: „Nikako!“ Pitate se kako je to moguće? Zato što Musa a.s. uopće nije očekivao da će ih spasiti ljudski faktori i načini spašavanja. On im nije rekao: „Spasiti ću vas tako što ćemo se popeti na brdo i tamo se sakriti.“ Niti im je rekao: „Preći ćemo preko mora tako i tako.“ On im je smireno i jednostavno rekao:
Nikako! Sa mnom je moj Gospodar i on će me uputiti. Eš-Šu'ara, 62./

Umjesto ljudskih zakona situaciju je prepustio Allahovoj svemoći. Tada je dobio odgovor od Uzvišenog Allaha dž.š.:
Udri štapom svojim po moru!, i ono se rastavi i svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo. /Eš-Šu'ara, 63./

Kur'an i ostale mu'džize

Možemo uočiti da postoji velika razlika između Kur'ana i mu'džiza prijašnjih Allahovih poslanika. Mu'džize svih poslanika su kršile prirodne zakone, upućivale izazov prisutnim i dokazivale da je osoba koja ih čini Allahov poslanik. Međutim, mu'džize prijašnjih poslanika

su materijalne mu'džize. Svi oni koji su ih vidjeli, povjerovali su u njihovu nadnaravnost. Što se tiče onih koji nisu bili tu prisutni, do njih je došla vijest o tome, pa ko je želio da vjeruje, on bi vjerovao i suprotno. Da, kojim slučajem, te mu'džize nisu spomenute u Kur'anu, svako bi mogao slobodno reći da se to nije desilo. Te mu'džize, natprirodne pojave prijašnjih poslanika, su *materijalne, osjetilne mu'džize*. Njih može jasno osjetiti i vidjeti jedino čovjek koji je tu prisutan. Ove mu'džize se dešavaju samo jedanput. Ko ih vidi, vjeruje u njih. Dok onaj ko ih ne vidi o njima ima samo informaciju i opis.Međutim, mu'džiza Allahovog poslanika Muhammeda, s.a.v.s., je *razumska mu'džiza*. Ona je stalno prisutna i svima dostupna, i takva će ostati sve do Sudnjeg dana. Uz Kur'an se svako može uvjeriti da je Muhammed uistinu Allahov poslanik, jer je Kur'an njegova mu'džiza.

Trebamo ukazati na nešto. Ako pogledamo mu'džize prijašnjih poslanika možemo vidjeti da su sve one konkretne pojave, odnosno Allahova djelovanja. Samim tim, sve one pored početka imaju i kraj. Tako npr., kod Musa a.s. se more rascijepilo a, nakon postizanja cilja vratilo se u svoj prirodni oblik. Vatra nije spržila i uništila Ibrahima a.s., a nakon toga je vratila svoja stara svojstva, itd.

Međutim, mu'džiza Allahovog Poslanika s.a.v.s. nije djelo, čin, ona je u svojstvo Uzvi-

šenog Allaha, tačnije Njegov *Kelam – govor*. Djelo je vezano za Subjekta dok ga čini, dok je svojstvo vezano za Subjekta dokle god Subjekt bivstvuje.

Ostale razlike

Pored navedenih razlika možemo primijetiti da između Kur'ana i ostalih mu'džiza postoji još jedna velika razlika. Naime, prijašnji poslanici su imali mu'džize, a uz mu'džize i objavljenu Knjigu sa uputama i zakonom. Tako npr., mu'džiza Musa a.s. je bila njegov štap, a njegova knjiga i zakon je bio Tevrat. Mu'džiza Isa a.s. je bila medicina, a njegova knjiga i zakon Indžil. Medutim, kod Allahovog poslanika s.a.v.s. mu'džiza je u samom srcu njegovog zakona, tako da zakon zauvijek ostaje sačuvan u mu'džizi i mu'džiza zauvijek ostala sačuvana u zakonu. Pored toga, u slučaju prijašnjih knjiga Uzvišeni Allah dž.š. je zadužio Svoje robove da ih čuvaju, dok za Kur'an časni Allah dž.š. kaže:

Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i Mi ćemo nad njim bdjeti. /El-Hidžr, 9./

Javlja se pitanje, zašto ovo? Na prvom mjestu zato što je Kur'an mu'džiza, a da bi ostao mu'džiza mora ostati nepromijenjen. U suprotnom, sa svakom promjenom bi izgubio svoju nadnaravnost. Potom, Allah dž.š. je iskušao Svoje robove sa čuvanjem prijašnjih objava, pa

su oni jedan dio zaboravili i izgubili, ono što nisu zaboravili i izgubili to su sakrili, ono što nisu sakrili to su izmijenili i iskrivili itd. Vidimo da su sve prijašnje knjige pretrpjele čitav niz izmjena svjesnim iskrivljenjem, zaboravom, izvrtanjem itd. Nakon svega, došli su pojedinci i svojim rukama napisali stvari za koje su rekli: „Ovo je od Allaha!“ Zatim to unijeli u svoje knjige da bi dobili neznatnu korist.

Primjena i pamćenje

Zbog svega navedenog, u slučaju Kur'ana, Uzvišeni Allah dž.š. je odlučio da ga On čuva. Ako na Kur'an gledamo iz dva različita ugla, ugla primjene i ugla čuvanja Kur'ana, uočit ćemo jednu zanimljivu pojavu. Naime, tokom vremena primjena Kur'ana u svakodnevnom životu je postepeno slabila, dok se u isto vrijeme čuvanje Kur'ana povećavalo i snažilo. Da se pravilno odnosimo prema Kur'anu, ova dva segmenta bi morala biti uravnotežena. Na žalost, naše primjenjivanje kur'anskih načela, kao npr. ponašanje u svakodnevnom životu, ne ide u korak sa našom brigom o Kur'anu (kao knjizi). Danas možemo naći Kur'an na svakom mjestu, u svakoj kući, u biblioteci, automobilu itd. Zvuči nevjerovatno, ali danas čak i nevjernici aktivno učestvuju u ovom segmentu očuvanja Kur'ana. Tako npr. danas možemo vidjeti jednog Nijemca kako razmišlja o tome da cjeloku-

pni Kur'an prelijepim rukopisom napiše na samo jednoj stranici. Zašto on čini to sa Kur'anom prije nego što je učinio isto sa svojom i prijašnjim objavljenim knjigama? Šta je to što aktivira državc poput Japana i Italije da se takmiče u što ljcpšem štampanju Kur'ana? Sve to se dešava kako bi nam Allah dž.š. ukazao da će On čuvati Kur'an.

Što se više udaljavamo od primjene Kur'ana u životnoj praksi automatski povećamo brigu i poštovanje prema Kur'anu kao knjizi, ne bili vidcli i shvatili da će ga Allah čuvati, a ne oni koji ga primjenjuju.

Kur'anska mu'džiza svijetu

Kur'anski izazov

U Kur'anu možemo izdvojiti tri osnovna polja, segmenta, kroz koje se posebno ističe mu'džiza Kur'ana. Prvi se odnosi samo na Arape. Već smo naučili da je Kur'an govor Uzvišenog Allaha dž.š. i da je njegovo čitanje, učenje i proučavanje ibadet - dobro djelo. Kao sve mu'džize i on je došao u oblasti u kojoj su se najviše isticali Arapi, polju u kojem su dostigli svoj vrhunac. Bila je to poezija, retorika, stilistika, zdrava čista logika i lijepi, kićeni govor. Upravo iz tog razloga Allah dž.š. im je uputio izazov u toj oblasti. Čim su čuli riječi Kur'ana bilo im je jasno da je nemoguće da se jedan čovjek, pogotovo *umijj*, nepismen i neistaknut u poeziji, može izražavati na tako savršen, i neponovljiv način. Bilo im je potpuno jasno da to nije govor čovjeka nego Nečiji drugo. Međutim, dokle god bude postojao ljudski rod postojat će i ljudske bolesti duše, a jedna od najvećih je, svakako, inad. Inad je zaustavio Arape, pa su za Allahovog poslanika Muhammeda s.a.v.s rekli.: „On je sahir (sihribaz)...“. Međutim, odgovor na ovu optužbu je krajnje lahak i jednostavan. Odgovorite na pitanje, da li osoba koja je začarana i hipnotizirana ima slobodnu volju kao osoba koja baca sihire ili vrši hipnozu?

Ako je, uistinu, Muhammed sihribaz, kako vi kažete, i ako je općinio i začarao ljude, kako tvrdite, pa zašto onda nije i vas začarao pa da ga i vi slijedite i da mu više ne pravite probleme!?? Općinjeni i začarani se ne pokorava sahiru svojom voljom, niti dolazi da mu kaže vjerujem u ovaj sihr, a ne vjerujem u onaj. Svima je poznato da hipnotizirana i začarana osoba nema svoju volju i da je potpuno pod voljom osobe koja ga je začarala. Takve osobe uopće ne mogu razlikovati ko je sahir a ko začarani. Činjenica da upravo vi govorite za Muhammeda da je sahir a da, u isto vrijeme, ne vjerujete njemu i ne pokoravate mu se je najveći dokaz da ste teški lažljivci...

Zatim su rekli: „On je pjesnik..." Muhammed, s.a.v.s., tokom cijelog svog života nije spjevao, izrecitovao niti spomenuo, nijedan jedini stih, a pogotovo ne pjesmu. To znate svi vi u Mekki. Pa šta vam je, zašto ga odjednom proglašavate za pjesnika!?

Zatim su rekli: „On je poludio..." Zapitajmo se malo o pokretima i ponašanju luđaka!? Ko od nas zna kad će mu se luđak nasmijati i iskreveljiti, a kada će ga udariti kamenom? Luđakov govor je nepovezan, nekontroliran, njegova pažnja i razumijevanje su isključeni. Kod tih osoba nikada sa sigurnošću ne možete predvidjeti šta će učiniti u sljedećem momentu. Pa zar možemo luđakovo ponašanje porediti sa ponašanjem Allahovog poslanika Muhammeda

s.a.v.s., čovjekom koji je bio ubjedljivo najljepšeg ponašanja i odnosa prema svima!? Sami Mekkelije su mu dali nadimak koji nisu dali nikome prije njega, *El-Emin* - pouzdani, povjerljivi, i to isključivo zbog njegovog predivnog ponašanja i ahlaka. Pa kako da kažu da je poludio!? Šta se u stvari desilo sa kraljevima i velikanima zdrave logike i lijepog izražavanja?

Čuli su govor koji im je svojom ljepotom, savršenstvom i izražajnošću zaustavio dah. Svojom snagom ih je toliko iznenadio da su bili nesposobni da ga oponašaju. Šta više, bili su nesposobni da ga objasne. Bili su toliko zbunjeni i iznenađeni da im je zdrava logika ispala iz ruku. U svom očajnom stanju nespremnosti da prihvate Istinu iz Kur'ana, a bez mogućnosti da je razumno objasne počeli su traljavo nagađati i pretpostavljati. Zato su rekli: »On je sahir...»; «On je pjesnik...»; «On je luđak...itd.».

Počeli su navoditi stvari i objašnjenja koja ni jedan zdrav razum ne bi prihvatio. Efekt iznenađenja je bio toliko savršen i potpun da su izgubili apsolutno sve mogućnosti da racionalno objasne fenomen Kur'ana.

U isto vrijeme, Kur'an nije mirovao, nastavio je sa svojim metodom i uputio im je presudan izazov. Taj direktni izazov je tražio da napišu Kur'an poput objavljenog. Zatim im je olakšano i rečeno da sastave samo deset sura poput kur'anskih... Potom je još više olakšano.

Upućen im je izazov da sastave samo jednu suru poput kur'anske...

Ovo je bio prvi stepen pokazivanja nadnaravnosti i savršenstva Kur'ana. Mu'džize kojom je upućen otvoreni izazov narodu i to u oblasti u kojoj se najviše isticao.

Međutim, kur'anski izazov i mu'džizu ne smijemo ograničiti samo na Arape. Naprotiv, Kur'an je mu'džiza za cijeli svijet. Samo jezička mu'džiza Kur'ana usmjerena je na Arape, jer Kur'an je objavljen na arapskom jeziku. Kur'an je objavljen za sve narode pa je, samim tim, kur'anski izazov upućen svim narodima, na svim govornim područjima. Sada se javlja veoma važno pitanje:

- «Gdje je izazov za nearape?»

Prije nego što odgovorimo na ovo pitanje moramo ukazati na još jednu veoma značajnu činjenicu i to: Kur'an je posljednja Božija objava i ostat će nepromijenjen do Sudnjeg dana. Ovoj činjenici moramo posvetiti punu pažnju, jer ovo znači da Kur'an u sebi mora sadržavati svojstva mu'džize, nadnaravnosti, za sva mjesta i vremena!? Upravo iz tog razloga vidimo da se u Kur'anu nalaze mu'džize koje su se odnosile na sami moment objave Kur'ana, zatim mu'džize do momenta okončanja objave, zatim mu'džize za periode poslije objave sve do danas. Mu'džize Kur'ana će se postepeno javljati i otkrivati i u budućnosti, sve do Sudnjeg dana

kada ćemo potpuno jasno vidjeti Allahove ajete i dokaze na zemlji...

Kur'anski izazov svijetu

Kur'an cijepa prepreke gajba

Kada je objavljen Kur'an, u njemu je, pored direktnog jezičkog izazova, ljudima upućen je čitav niz drugih izazova i mu'džiza. Prva mu'džiza Kur'ana i istovremeno prvi izazov bilo je prevazilaženje triju osnovnih prepreka gajba. Te prepreke su:

- *prepreke mjesta;*
- *prepreke prošlog vremena;*
- *prepreke budućeg vremena.*

Prepreka mjesta je prepreka koja nas sputava da znamo šta se trenutno dešava u nekom mjestu dok smo mi u drugom mjestu.To ne možemo znati iz jednostavnog razloga, zato što nismo tu.

Prepreka prošlog vremena se odnosi na historiju i stvari koje su već prošle, koje nismo osvjedočili, a o kojim postoje minimalni materijalni ostaci ili, pak, ne postoji ništa.

Prepreka budućeg vremena je prepreka koja nas sputava da znamo šta će se desiti sutra, prekosutra, za pet, deset, sto, hiljadu godina.

Kur'an prelazi prepreke prošlosti

Ako uzmemo Kur'an vidjet ćemo da se u njemu na brojnim mjestima govori o prošlosti.

Dakle, Kur'an prelazi granice sadašnjosti i obavještava nas o događajima koji su već prošli. Tu nas obavještava o narodima koji više ne postoje, kazuje nam o davnim poslanicima i narodima kojima su poslani, a uz sve to navodi nam događaje za koje niko ranije nije znao ništa. Sve navedeno čini jezikom čovjeka, Allahovog poslanika, koji ne zna ni čitati ni pisati. Sve vrijeme dok nas obavještava o tajnama prošlosti Kur'an istovremeno upućuje izazov svima koji ne vjeruju i Allahovog Poslanika s.a.v.s. smatraju lažljivcem, a Kur'an izmišljenim. Uzvišeni Allah dž.š. je Svom Poslaniku kroz objavljene ajete, otklonio prepreku prošlosti. Bit će dovoljno da otvorite Kur'an i počnete ga čitati. Naći ćete brojne ajete u kojim se kaže: *Ti nisi bio prisutan......Ti nisi bio...Ti nisi bio...* sve sa ciljem da znamo da Muhammed s.a.v.s. o tome nije znao ništa dok ga o tome nije obavijestio Silni Gospodar svjetova:

Ti nisi bio među njima kada su pera svoja od trske pobacali da bi vidjeli ko će se od njih brinuti o Merjemi. /Alu-Imran, 44./

Tj. uistinu ti, Muhammede, nisi bio tu dok se to dešavalo, nego te je o tome obavijestio Uzvišeni Allah dž.š. On ti je otklonio prepreku prošlosti.

Ti nisi bio među stanovnicima Medjena da im kazuješ riječi naše, nego ti mi o njima kazujemo vijesti. /El-Kasas, 45./

Ti nisi bio na zapadnoj strani kada smo Musau poslanstvo povjerili. /El-Kasas, 4/
Ti nisi bio pored brda kada smo Musaa pozvali, ali mi smo te poslali kao milost Gospodara tvoga. /El-Kasas, 46./

Jasno je da je Kur'an ovim navodima na više mjesta ušao u prošlost, kako bi obavijestio Muhammeda s.a.v.s. o prijšnjim poslanicima i vjerovjesnicima. Osim toga, Kur'an je svojim ajetima ispravio prijašnje knjige koje je Allah objavio a monasi i sveštenici iskrivili. U ovom segmentu Kur'ana, ispravljanju prijašnjih objavljenih knjiga, je sadržana velika mu'džiza. Time je upućena najočitija poruka i izazov jevrejskim i kršćanskim sveštenicima da su knjige koje oni zastupaju iskrivljene i nevjerodostojne. Otvoreno, bez ikakvog okolišanja, rečeno im je da je to i to iz Tevrata i Indžila istina od Uzvišenog Allaha, a to i to ste vi i vaši prethodnici promijenili! Kakav je bio njihov odgovor? Nisu bili u stanju da kažu bilo šta. Samo su pogeli glave i u čudu se zgledali. Zašto? Zato što su znali da je govor tog čovjeka iz Mekke neprikosnovena istina. On govori stvari koje niko od običnih ljudi ne zna (stvari koje su najveća tajna svih sveštenika)!? To se desilo sa sveštenicima. Bilo im je potpuno jasno da je Kur'an prešao prepreku prošlosti i obznanio ono što kriju kao najveću tajnu. Kur'an je ušao u najdetaljnije i najskrivenije tajne prijašnjih nebeskih objava i tu, u njihovom polju, u nji-

hovim knjigama, ukazao im na sve ono što su sakrili i zatajili... Pozvao ih je da dokažu da je laž to što navodi o njihovim knjigama[2] Tako u Kur'anu možemo naći Allahove riječi:

To je Isa, sin Merjemin, to je prava istina o njemu, onaj u koga oni sumnjaju. /Merjem, 44./

Kur'an prelazi prepreke mjesta

Došli smo do govora o drugoj prepreci gajba, prepreci mjesta i o tome na koji način je Kur'an nju prevazišao. U ovom slučaju Kur'an je dotaknuo najskriveniju stvar ovog svijeta – stanje i razmišljanje ljudske duše...

Prije nego počnemo govoriti o tome ponovit ćemo da je Kur'an govor Uzvišenog Allaha, da je njegovo čitanje i učenje ibadet, te da će ostati prisutan, sačuvan, i slijeđen do Sudnjeg dana. Moramo ponovo napomenuti veoma značajnu činjenicu, tj. da Kur'an u sebi nosi mu'džize sve do Sudnjeg dana. Potpuno je jasno kakva bi bila sudbina Kur'ana i islama da Kur'an nagovijesti samo jednu stvar a da se ona ne ispuni... Bila bi to propast za cijelu vjeru Islam. Sada nam je valjda jasnija veličina, značaj, ozbiljnost i zahtjevnost ove Knjige kojoj nema ravne.

Ako uzmemo da čitamo Kur'an u njemu možemo naći sljedeći ajet:

---

[2] Ali da istinski dokažu, a ne da ponavljaju neosnovane riječi pune slijepe mržnje tipa: «Kur'an je lažan, Kur'an je prepisan iz naših knjiga...» Op.p.

I u sebi govore: «trebalo bi da nas Allah već jednom kazni za ono što govorimo».[3] */El-Mudžadele, 8./*

Šta je značenje i poruka ovih riječi? Ovim ajetom je Kur'an uputio svoj izazov na najosjetljivijem području... U ovom ajetu se ne ulazi u prošlost i ne kazuje se o sudbini drevnih naroda. Isto tako Allah dž.š. nam ne kaže: «Obavijestit ću vas o onome što se dešava u bliskim mjestima koja ne vidite i gdje niste prisutni.» Umjesto toga Uzvišeni Allah prevazilazi granicu, prepreku i tajnu ljudske duše. On u Kur'anu obznanjuje tajne ljudske duše, ono što je nedokučivo, duboko skriveno u ljudskim prsima, ono o čemu se usne nisu ni pomjerile, a kamo li prozborile razgovijetan govor, ono što je najskrivenije i najnedostupnije na ovom svijetu – obznanjuje nam čovjekovo razmišljanje...

Bilo je dovoljno da osobe o kojima se govori u ovim ajetima negiraju da su to razmišljali, te da kažu da Muhammed laže i izmišlja i ponovo bi stvar bila riješena a sudbina Kur'ana i Islama zapečaćena. Da se to, uistinu, nije desilo i da nisu tako razmišljali, to bi bio najveći dokaz protiv Muhammeda, Kur'ana i islama. S ponosom bi mogli svima razglasiti da Muhammed i Kur'an izmišljaju, nagađaju i lažu u

[3] U Korkutovom prijevodu prevedeno je ovako: «I među sobom govore..», međutim iz arapskog teksta se jasno vidi da se radi o govoru u sebi, tj. o razmišljanju. Op.p.

svojim navodima. Očigledno je da Kur'an ovim ajetom prevazilazi prepreku mjesta. Šta više, ovim ajetom je ušao u najdublju stvar ljudske duše. Ušao je u ljudsko razmišljanje. Zapitajmo se još u čiju dubinu duše? U dubinu duše nemuslimana, nevjernika i munafika, ljudi kojima je glavni životni cilj borba i uništenje islama i koji su za postizanje tog cilja spremni žrtvovati sve, čak i vlastite živote. Međutim, sada šute... Zašto ne iskoriste tako sjajnu priliku da dokrajče islam?!

Zato što je Onaj čije su riječi nepromjenjive i nezamjenjive do Sudnjeg dana rekao:
Zar ne vidiš one kojima je zabranjeno da se sašaptavaju kako se vraćaju onome što im je zabranjeno i sašaptavaju se o grijehu, neprijateljstvu i neposlušnosti prema Poslaniku, a kada ti dolaze, pozdravljaju te onako kako te Allah nikada nije pozdravio, i u sebi govore: «trebalo bi da nas Allah već jednom kazni za ono što govorimo!» dovoljan će im biti džehennem! u njemu će gorjeti, a grozno li je on prebivalište! /El-Mudžadele, 8./

Istinu je rekao Uzvišeni Allah. Otkriveno je šta se dešava u ljudskim dušama, i to u dušama nemuslimana, odnosno šta, kako i o čemu razmišljaju! Zar može biti upućen veći i osjetljiviji izazov od ovog? Prepreke mjesta su prevaziđene, čak je prevaziđena najskrivenija stvar ovoga svijeta, dubina ljudske duše i njeno razmišljanje. Možemo li sa ovim uopće porediti sva

današnja ljudska znanja, tehnologiju, telekomunikacijska, medicinska sredstva, i sva dostignuća psihologije!? Ajeti su otkrili i razglasili ono što su nemuslimani najljubomornije tajili i skrivali.

Svi dobro znamo kako se ponaša čovjek kada želi nešto da sakrije i zataji. On dolazi i zaklinje se svim i svačim da je istina ono što on govori a da je laž i kleveta ono zašto ga optužuju. Ako je, kojim slučajem, stvar nedovoljno jasna, jedino on zna kada se lažno, a kada iskreno zaklinje. Njegova želja i trud da sakrije željenu stvar o sebi daju mu sigurnost i ubjeđenje da će zakletvom dokazati da je istina ono što govori. Uzvišeni Allah dž.š. je u Svom Kur'anu spomenuo i ovu grupu ljudi, prevazilazeći granice i prepreke njihovih duša i to obznanio za sva vremena. Otkrio je i razglasio njihova razmišljanja, te obznanio motive zbog kojih govore i čine date stvari. Ponovo je Gospodar svjetova na neposredni način, sa krajnjom preciznošću, obavijestio ljude o razmišljanju jedne grupe ljudi i time im, u isto vrijeme, uputio najdirektniji izazov... (Porecite to, ako nije istina...)

Uzvišeni Gospodar svjetova kaže:

I oni će se zaklinjati Allahom: «Da smo mogli doista bismo pošli sa vama», i tako upropastili sami sebe, a Allah zna da su oni lažljivci. /Et-Tevbe, 42./

U drugom ajetu kaže:

Oni vam se zaklinju da biste bili zadovoljni njima. ako vi budete zadovoljni njima, Allah sigurno nije zadovoljan narodom nevjerničkim. /Et-Tevbe, 96./

A u suri El-Mudžadele Allah dž.š. o njima kaže:

A još se svjesno krivo zaklinju. /El-Mudžadele, 14./

Nakon navedenih Allahovih riječi jasno se vidi da je poruka upućena nemuslimanima. Ponovo su pregažene i otklonjene brane i prepreke duša tih ljudi. Ukazano je na njihova razmišljanja, želje i nade, i ponovo je to obznanjeno za sva vremena. U ovim ajetima Allah dž.š. je iznio njihove laži. Svima je ukazao kako i o čemu nevjernici razmišljaju, kako lažu, krivo se zaklinju, pretvaraju. Predstavio ih je i osramotio pred cijelim svijetom za sva vremena. Da sve navedeno nije jasna istina, ti ljudi bi se istog momenta usprotivili i rekli: „Ne, nikako! Ovo nije istina! Mi nismo lagali, mi smo govorili istinu! Govor za koji Muhammed kaže da je od Allaha, i u koji poziva, nije istinit, a mi smo, evo, svjedoci toga!" Međutim, oni to nisu učinili. Nijemo su šutjeli i slušajući navedene ajete pitali se: »Kako je moguće da neko zna o čemu mi razmišljamo u svojim kućama, daleko od njega, njegovih očiju i znanja?!?!» Od siline nevjerice i iznenađenja nisu mogli bilo šta reći. Zar da Neko zna šta, kako i o čemu razmišljaju!?!?

Pored toga, On to znanje nije zadržao samo za Sebe, nego ga je obznanio i osramotio ih pred svim ljudima za sva vremena, uopće ne strahujući od demanta i negiranja datih iskaza... Iznenađenje, nevjerica i šok bili su toliki da nisu mogli i nisu stigli bilo šta odgovoriti i učiniti. Jedina stvar koju su učinili nakon tih ajeta, bilo je to što su se sklonili od ljudi tražeći odgovore na navedena pitanja. Neko je svima ukazao kakvi su oni ljudi i kakve su njihove ličnosti...

Da kojim slučajem, Kur'an nije Govor Uzvišenog Allaha dž.š., Gospodara svjetova, ko bi bio u stanju da prodre u unutrašnjost duše i da sve ljude obavijesti o čemu ta duša razmišlja!?[4] Jedna od najsvetijih i najtajnijih stvari ovoga svijeta je ljudsko razmišljanje. Sva savremena saznanja, i sva tehnološka, medicinska i psihološka sredstva, u ovom domenu ne vrijede ništa.

Tako, kada Kur'an, čije čitanje je ibadet, koji je potpuno zaštićen od svake izmjene, spomene i navede nešto o tajnama ljudske duše i kada to otkrije i obznani pred svim ljudima, bez obzira koliko se čovjek trudi da to zataji, to predstavlja veliki izazov. Čak i ako se taj čovjek pred ljudima počne zaklinjati Allahom, najvećom zakletvom, da to nije istina, ne bi li mu tako

---

[4] Ko to danas smije javno reći za nekoga o čemu razmišlja!? Op.p.

ljudi povjerovali, Kur'an ponovo nastupa i ukazuje na njegovu lažnu zakletvu!!!

Zar nam treba veće čudo od ovoga???

Kur'an prelazi prepreku budućnosti

Znamo da je Kur'an knjiga objavljena prije više od 1400 godina, da će ostati nepromijenjen i važiti do Sudnjeg dana. Shodno tome, Kur'an mora da govori o budućnosti. Tako možemo uočiti da Kur'an govori o budućnosti u dva osnovna oblika:

– *Kur'anski govor o bliskoj budućnosti*, kako bi ashabi (prijatelji Muhammeda, a.s.) i vjernici (a također i nevjernici) znali da je Kur'an istina od Uzvišenog Allaha;

– *Kur'anski govor o dalekoj budućnosti*, kako bi u svim vremenima ljudi imali savremene, aktuelne potvrde i dokaze da je Kur'an istina od Uzvišenog Allaha.

Kao i u svim ostalim, Kur'an je i u ovom pogledu pokazao svoju savršenost i uputio izazove ljudima. Obratio se ljudima u samom periodu objave i obavijestio ih o događajima koji će se desiti u bliskoj budućnosti. Zatim se obratio svim predstojećim generacijama i obavijestio ih o pojavama i istinama koje će otkrivati u svijetu oko sebe i u njima samima, a koje je on naveo još u srednjem vijeku.

Prije nego što krenemo u daljnje razmatranje ovoga, moramo naglasiti jednu važnu stvar. To

je upotreba harfa (slova) *Sin* ispred glagola u Kur'anu. U arapskom jeziku ta konstrukcija se upotrebljava za izražavanje bliskog budućeg vremena, odnosno koristi se samo za opisivanje zbivanja u bližoj budućnosti. Ako uzmete da čitate Kur'an naći ćete veliki broj ovakvih konstrukcija.

Naučili smo da će Kur'an ostati sačuvan sve do Sudnjeg dana. To znači da je isključena bilo kakva mogućnost njegove izmjene, oduzimanjem ili dodavanjem, niti iskrivljenja. Kako ga čitamo sada i kako je objavljen, čitat će se do Sudnjega dana.

Pored toga, potrebno je spomenuti činjenicu da, kada Kur'an navodi zbivanja koja će se tek dogoditi, onda cijeli slučaj u potpunosti prepušta imanu – vjerovanju. Korištenjem te konstrukcije i navođenjem tih ajeta, vjera je, na prvi pogled, postala ranjiva u samoj srži. Jasno vam je šta bi se desilo da se samo jedan od tih predviđenih događaja ne desi, da se dokaže, da samo jedan kur'anski ajet nije istinit, samo jedan navod... Dakle, nužno je da Govornik Kur'ana bude potpuno siguran da će se bilo koja stvar koju navodi neizostavno desiti u budućnosti. Ko od ljudi može sa sto postotnom izvjesnošću garantovati gdje će biti i šta će raditi nakon samo jednog sata. Pa šta tek mislite za dane, mjesece, godine?! Odgovor je lahak. Ne može niko. Potpuno je jasno da su ljudske sposobnosti ograničene. Ograničava ih prošlost

i ono što čovjek nije osvjedočio, ograničava ih mjesto, jer u jednom momentu možemo biti samo na jednom mjestu i, na kraju, ograničava ih budućnost i ono što će tek doći. Iz navedenog možemo potvrditi da su ljudske sposobnosti vrlo male i precizno ograničene. Ljudske mogućnosti obuhvaćaju samo mali krug sadašnjosti, i to samo onaj dio koji je vezan za mjesto na kome se čovjek nalazi.

Često se desi da čovjek kaže: „Za godinu dana ću početi graditi kuću na ovom mom placu." Šta se sve može desiti u toj godini? Na prvom mjestu, ko od nas zna kada će i na koji način umrijeti? Ima li iko garanciju da će biti živ u slijedećem satu. Pa kako onda da garantuje da će biti tu prisutan nakon godinu dana. U slučaju da se od ovog ništa ne desi, šta se još može desiti? Moguće je da dođe vlast i na tom placu zabrani gradnju zbog nekih svojih planova, izgradnje bolnice, pijace, puta, pruge, aerodroma, fabrike, kasarne, itd., tako da niste u stanju ništa učiniti.

Međutim, Onaj koji to može je Onaj u čijim rukama je sudbina, Onaj koji je vlasnik prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, Onaj koji sve može, a On je samo Jedan i Jedini, i ime mu je Allah, Gospodar svih svjetova... Jedino On može sa sto postotnom sigurnošću reći: „Zaista će se to i to desiti tada i tada."

Sav ovaj govor je govor o bliskoj budućnosti, tj. o prognozi i sigurnosti da će se plani-

rani događaji desiti. Međutim, šta mislite o govoru koji vas obavještava šta će se desiti nakon nekoliko hiljada godina... Nesumnjivo je da to prevazilazi mogućnosti cjelokupnog ljudskog roda.

Allah, Gospodar svega, je to već učinio. Obavijestio nas je šta će se desiti za nekoliko godina (u vremenu objave) i obavijestio nas je šta će se desiti za nekoliko hiljada godina... Jasno vam je da tako nešto može reći i tvrditi samo Onaj koji je svemoguć, Koji sve može, sve zna, a to je jedino Uzvišeni Allah, Gospodar nebesa, Zemlje i svih svjetova. Obratite pažnju na Njegove plemenite riječi:

Skup će sigurno poražen biti, a oni će se u bijeg dati. /El-Kamer, 45./

Ova sura je objavljena u mekkanskom periodu, u vremenu kada su muslimani bili slabi, siromašni i malobrojni. Prenosi se da je čak h. Omer r.a., simbol snage, moći, hrabrosti, čvrstine i odlučnosti, rekao: „Koja je to skupina koja će izgubiti od nas, kada mi nismo u stanju zaštiti ni vlastite živote, a kamo li naše porodice.“ Navedenim ajetom Kur'an je obavijestio ljude da će islam dobiti pomoć i da će pobijediti... Ovim ajetom objavljenim u Mekki, u vrijeme najvećih represija protiv muslimana i u vrijeme dok su muslimani bili najponiženija i najugroženija skupina na zemlji, rečeno je da će skupina razjarenih ljudi, koje je ujedinila jedino mržnja i borba protiv islama, biti teško

poražena i da će bježati glavom bez obzira kao zečevi... A ko će ih pobijediti? Šačica muslimana iz Mekke. Ljudi koji trenutno nisu u stanju zaštiti ni sebe, svoje porodice, imetak, čast, ugled, ama baš ništa. Ljudi čiji životi su prepušteni volji i raspoloženju neprijatelja koji ih mrze iz dna duše.

Objavljivanjem ovog ajeta upućen je direktni i otvoreni izazov. Gospodar svjetova je Svoje riječi objavio Svom Poslaniku koji ih je dostavio svim vjernicima. Šta se dalje dešava? Izazov se još više precizira i povećava. Zajedno sa gornjim ajetom spominje se i jedan od najvećih i najljućih neprijatelja islama i muslimana, čovjek koji je svima bio dobro poznat zbog svoje oholosti, uobraženosti, nadmenosti i inada, ime mu je Velid bin Mugire.[5] Kur'an o Velidu kaže: *Na surlu (nos) ćemo mi njemu biljeg utisnuti. /El-Kalem, 16./*

Tj. uistinu ćeš ti Velide biti ubijen udarcem u surlu – nos, i direktno precizira mjesto smrtonosnog udarca. Zapitajmo se zar može postojati veća preciznost u opisu? «Bit ćeš ubijen udarcem u nos!»

Sada da vidimo šta se desilo sa Velidom bin Mugirom. Nekoliko godina poslije objavljivanja ovih ajeta dolazi do bitke na Bedru. U bitci

---

[5] Naravno, Kur'an ne navodi njegovo ime, jer je Kur'an uzvišen od toga da Svojim dragocjenim riječima spominje ime tako pokvarenog i bezvrijednog stvorenja. Op.p.

su na sve strane letjele odsječene glave, ruke, noge, sablje, koplja, strijele, prsti, oklopi, odjeća itd. Nevjernici su teško poraženi i sa poprišta bitke su bježali kao zečevi, ostavljajući za sobom na desetine mrtvih i ranjenih. A onda su na popruštu bitke našli i Velida kako leži mrtav, a na nosu mu velika rana od udarca koji ga je usmrtio...

Ko je to bio u stanju da predvidi i kaže vrijeme, mjesto i ranu od koje će poginuti neki čovjek? Ko je to u stanju da kaže šta će se desiti nakon samo sahat vremena...

Kur'anski izazovi u budućnosti

Kur'an upućuje izazov Arapima

Čitajući Kur'an možemo lahko naći ove ajete, koji su objavljeni Allahovom Poslaniku s.a.v.s. na samom početku objave koje je on javno proučio okupljenim Mekkelijama:

Neka propadne Ebu-Leheb, i propao je! Neće mu biti od koristi blago njegovo, a ni ono što je stekao, ući će on sigurno u vatru rasplamsalu, i žena njegova koja spletkari; o vratu njenu bit će uže od ličine usukane! /El-Mesed, 1-4./

Ovo je kompletna Kur'anska sura i vidimo da ona direktno spominje Ebu-Leheba, amidžu Allahovog poslanika, Muhammeda, s.a.v.s.. Allah dž.š. u ovoj suri govori o čovjeku koji je bio jedan od najvećih neprijatelja islama i mus-

limana. Moramo se zapitati: «Šta mislite, da li je Ebu-Leheb mogao ovu suru iskoristiti za borbu protiv Kur'ana i islama, koje je najviše mrzio na svijetu? Je li mogao ove ajete iskoristiti kao najubojitije i presudno oružje protiv Kur'ana i islama?» U ajetima je direktno rečeno: „Ebu Lehebe, ti ćeš umrijeti kao nevjernik, kao mnogobožac, i zbog toga ćeš gorjeti u vatri...."

Ovdje imamo direktni govor o budućnosti, u njemu nije preciziran tačan datum Ebu-Lehebove smrti, to nije ni bitno,niti je to poruka i suština; u njemu je precizirana sudbina tog čovjeka – umrijet ćeš kao nevjerniki gorjeti u džehennemu!!

Nakon ove sure bilo je dovoljno da Ebu-Leheb ode do bilo koje skupine muslimana u Mekki i kaže: Ešhedu en la ilahe illallah, ve ešhedu enne muhammeden abduhu ve resuluhu – Ja vjerujem i svjedočim da nema drugog boga sem Allaha i vjerujem i svjedočim da je Muhammed Božiji rob i Božiji poslanik. Da to kaže licemjerno, zadržavajući svoje nevjerovanje u svom srcu, jer na ovome svijetu ljudima se sudi prema onome što se čuje, a ne što je u srcu, a ovdje bi se čuo šehadet. Tim riječima je mogao dokrajčiti islam za sva vremena. Da je izgovorio šehadet i time «ušao» u islam, a zatim sakupio stanovnike Mekke i rekao im: „Svi znate da vas je Muhammed obavijestio da ću ja umrijeti kao nevjernik i rekao je da su to Alla-

hove riječi. E, evo, vidite ja sam prihvatio islam i postao sam musliman. Je li sada potvrđeno i dokazano da je Muhammed lažljivac!"

Jasno vam je šta bi se desilo sa Kur'anom, Muhammedom i islamom.[6] Da je Ebu-Leheb u tom trenutku imao samo jednu trunku inteligencije, to bi učinio i time zauvijek dokrajčio svog neprijatelja. Međutim, čak i da je razmišljao o tome, ne bi pomogao svome mozgu da donese takvu odluku. Neko je pouzdano znao da to nikada neće ni pokušati učiniti i da mu je suđeno da umre kao nevjernik, mnogobožac.

To se i desilo, umro je kao nevjernik.

Sa druge strane nije bilo ni najmanje lahko i jednostavno ljude obavijestiti da će baš Ebu-Leheb umrijeti kao nevjernik. U Mekki je veliki broj svojevremeno ljutih i zakletih neprijatelja islama kasnije prihvatilo islam. To su bili ljudi koji su za vrijeme svog nevjerovanja nanosili teške udarce islamu i muslimanima, ljudi poput Halid b. Velida, Amra b. el-Asa, Omera b. el-Hattaba, čak i Ebu-Sufijana, vođe i predvodnika nevjernika protiv islama i muslimana.

---

[6] Mislite li možda da je Ebu-Leheb, iako je bio navjernik i neprijatelj islama, bio u suštini pošten i principijelan čovjek i da nije želio da se pretvara? Čovjek koji je za svojim bratićem Muhammedom s.a.v.s., čovjekom koji mu nije nikada učinio ništa nažao, išao i sve snage vikao da ga ne slušaju jer je on lažov, luđak, sihrbaz itd. Čovjek koji je bacao trnje okolo Muhammedove kuće i ispred njega, dok je prolazio ulicama. Zar vam to liči na poštenog, moralnog i principijelnog čovjeka. Op.p.

Svi oni su bili oholi nevjernici, ali su poslije primili islam. Pa kako je moguće obavijestiti ljude da će Ebu-Leheb ostati nevjernik i da nikada neće primiti islam, pa makar kao licemjer i da će umrijeti kao nevjernik!?

U ovoj suri imamo veliku mu'džizu. Ovom surom Kur'an nas je imenom i prezimenom obavijestio kako će završiti ljuti neprijatelj islama. Time je upućen direktan izazov Ebu-Lehebu, a i svim nevjernicima, u pitanju izbora, tj. u pitanju slobodne volje, gdje svakom čovjeku stoji na izbor hiljade opcija, a on bira onu koju želi. Gledano ljudskim očima postojala je izuzetno velika vjerovatnoća i «opasnost» da će Ebu-Leheb izgovoriti šehadet i time ovu suru iskoristiti protiv islama i Kur'ana , čime bi savladao i dokrajčio islam. Ali i pored te opasnosti ajeti ove sure su objavljeni sa potpunom sigurnošću da se to neće desiti. Pogađajte zašto?

Zato što je Onaj koji je objavio Kur'an pouzdano znao da Ebu-Lehebu neće ni na um pasti misli i razmišljanja o tome da pokuša derogirati Kur'an... Zna šta misli, čak šta više, zna šta mu uopće neće ni na um pasti i šta neće ni pomisliti...

Zar nam treba veće čudo od ovoga...

Kur'an upućuje izazov nearapima

Sada ćemo preći na drugi dio govora o budućnosti, tj. da vidimo šta Kur'an poručuje ostalim narodima u vremenu objave i da vidimo kako Kur'an obavještava ostale narode i cijeli dunjaluk o onome što će se tek desiti u stoljećima koja predstoje. U ovom polju Kur'an nam ukazuje uglavnom na Allahove zakone(tj.prirodne zakone) iz svijeta koji nas okružuje. Ti zakoni i pojave su bili apsolutno nepoznati i nezamislivi cijelom čovječanstvu u vremenima objave, mnogi su ostali «naučno» nepoznati i skriveni poslije objave, a dosta ih stoji neotkriveno čak i danas, kao što će ih mnogo ostati neotkriveno sve do Sudnjeg dana.

U ovom polju imamo toliko mnogo primjera da ih uopće ne možemo navoditi u ovom djelu, jer bi se udaljili od teme, ali ipak ćemo navesti nekoliko primjera kako bi dobili uvid o savršenstvo Kur'ana u ovom području i vidjeli izazov upućen nearapima u stoljeću objave...

Svima je, manje više, poznato da su u vrijeme Muhammedova života na svjetskoj sceni postojale dvije velike imperije Bizantijsko i Perzijsko carstvo. Bizantinci su bili «vjernici», tj. sljedbenici objavljene knjige, Indžila. Iako nisu poznavali Muhammeda s.a.v.s., niti ga priznavali za Allahovog poslanika, vjerovali su u Boga i slijedili zakon svoje vjere. Nasuprot njima Perzijanci su bili jasni i deklarisani nev-

jernici koji su obožavali vatru i nisu priznavali bilo koju svjetsku religiju. Pa šta mislite, koji su bili bliži muslimanima? Odgovor je, naravno, Rimljani koji su bili Ehlul-kitabije, tj. sljedbenici prijašnje Božije objave. Sa druge strane, mušricima i nevjernicima Mekke bliži su bili Perzijanci, čija je vjera i ideologija je u mnogo čemu ličila njihovoj. I jedni i drugi su nevjernici, mušrici. U tom vremenu, u periodu Mekkanske objave Kur'ana, izbio je veliki rat između dvije imperije. U tom ratu Perzijanci su nanijeli težak poraz Bizantincima. Ova pobjeda Perzijanaca - nevjernika i mušrika, nad Bizantincima –vjernicima i sljedbenicima Božije objave i Božijeg poslanika, izuzetno je mnogo obradovala mušrike Mekke. U toj borbi kufr – nevjerovanje, je pobijedio iman – vjerovanje. Sa druge strane vjernike u Mekki je mnogo rastužio ovaj poraz, jer su sljedbenici jedne Božije knjige teško poraženi.

U tom momentu Uzvišeni Gospodar svjetova šalje moralnu podršku Svojim robovima kako bi umanjio njihov bol i tugu. Uzvišeni Allah dž.š. im šalje Svoje riječi, Svoj govor u kome im kaže:

Elif-lam-mim. Bizantinci su poraženi. U susjednoj zemlji, ali će oni, poslije poraza svoga, sigurno pobijediti. Za nekoliko godina – i prije, i poslije, Allahova je odluka – i tada će se radovati vjernici Allahovoj svemoći, On pomaže

kome hoće. On je silan i samilostan. /Er-Rum, 1-5./

Zatim Allah nastavlja govor i još više produbljuje izazov:

Obećanje je Allahovo, a Allah će obećanje svoje ispuniti, ali većina ljudi ne zna.[7]*/Er-Rum, 6./*

Moramo se zapitati: «Šta je sada ovo? Zar je Muhammed, s.a.v.s., u stanju da obavijesti ljude o predstojećoj bitci između Bizanta i Perzije, o njenom mjestu i ishodu, a koja će se tek desiti za nekoliko godina?»

Da li je u stanju bilo koji vojskovođa, bez obzira koliko da ima naoružanu, uvježbanu i mnogobrojnu vojsku, i bez obzira koliko je inteligentan i genijalan, da odgovorno predvidi i garantuje razvoj bitke na bojnom polju samo sahat vremena prije njenog početka? Šta tek mislite o tome da vam dođe čovjek i kaže vam kako će poslije nekoliko godina ponovo doći do rata između Bizanta i Perzije, i da će u tom ratu pobijediti Bizantinci? Da li je Muhammed znao i mogao biti siguran da će biti živ u narednih nekoliko godina, a kamo li da će biti živ u vrijeme bitke koja će se tek desiti (ne smijemo zaboraviti sva nasilja, torture, mržnju i progone kojima je bio izložen.)? Kakav su uticaj imali ovi ajeti na prve muslimane, prve i potpuno iskrene vjernike, i u kakvoj su se situaciji oni našli ilustrovati će vam sljedeći primjer.

---

[7] Er-Rum, 6

Kada su obavijestili Ebu-Bekra o ovome on je bio toliko siguran da će se to i desiti, da se čak i opkladio sa jednim mušrikom da je istina ono što je rečeno u Kur'anu, te da će se to uistinu desiti u navedenom periodu... Jasno je da je ovim ajetima bilo iskušano vjerovanje svakog muslimana... Da li povjerovati u nešto nezamislivo i potpuno nevjerovatno? Kako se postaviti?

Ti ajeti su objavljeni u Kur'anu, koji je govor Uzvišenog Allaha dž.š. koji je glavni izvor Allahove vjere i njena osnova, srž i suština.

U ionako teškom periodu za muslimane, nastupa Kur'an i obavještava vjernike o događaju koji će se desiti tek za nekoliko godina, i to ne kod njih, nego kod drugih naroda.

Kada su nevjernici čuli ove ajete, oni su se smijali i kroz smijeh govorili da je to besmislena izmišljotina i laž. Sa druge strane vjernici su povjerovali u Govor i obavještenje Uzvišenog Allaha i potvrdili su da oni vjeruju u to i da će se predviđeni događaji i obistiniti. Tada su počele mnogobrojne rasprave i debate o tim ajetima, koje su na kraju završile brojnim opkladama u velike zaloge.[8]

Šta mislite, šta bi se sve desilo da ne dođe do bitke između Bizanta i Perzije u predviđenom vremenu (do devet godina). Ili, pak, u slu-

---

[8] U tom periodu opklade još uvijek nisu bile zabranjene. Op.p.

čaju da do bitke dođe, ali da u njoj ponovo Perzijanci teško poraze Bizantince, kao prvi put? Da se desilo bilo šta od navedenog, šta mislite ko bi poslije toga potvrđivao i vjerovao u istinitost i Božansku prirodu Kur'ana, svake njegove sure, svakog ajeta, riječi, slova? Ko bi od nevjernika poslije tog slučaja bio spreman da prihvati novu vjeru?

Druga bitna stvar o kojoj moramo ozbiljno razmisliti, jeste teza koju i danas zastupaju neki ljudi, a to je teza da je Kur'an izmislio Muhammed. Ako je tako kako oni smatraju šta je navelo Muhammeda da govori o ovoj temi, temi dalje budućnosti, kad od njega niko nije tražio bilo kakav govor o tome, pa čak niko iz reda nevjernika? Zar je bio toliko «nerazuman» da apsolutno sve što je postigao, stavi na kocku i upropasti cijelu vjeru, izgubi sve sljedbenike, ugrozi njihove živote, pa čak i svoj život i živote svojih najdražih, samo zato da bi ljude obavijestio o jednoj «nevjerovatnoj» i «besmislenoj» stvari za koju ga ama baš niko ni ne pita?!

Međutim, Onaj koji govori u Kur'anu je Uzvišeni Allah i Onaj koji djeluje i u ovom svijetu čini što On hoće je opet Uzvišeni Allah dž.š. To je jedini i najjači razlog zbog kojeg vjernici sve iz Kur'ana prihvaćaju sa potpunom sigurnošću i ubjeđenjem. Za Njega ne postoje nikakve brane, granice, ograničenja i prepreke. itd.). U stvari, On je taj koji stavlja brane i prepreke za Svoja stvorenja kada i kako želi...

Vratimo se sada ajetima o predviđanju bitke. Na samom kraju roka koji je Kur'an naznačio došlo je do teške i sline bitke između Bizanta i Perzije. Kao što je Kur'an rekao, ovaj put Bizant je nanio težak poraz Perziji. Sve se desilo tačno onako kao što je i rečeno u Kur'anu. Opklade nevjernika, njihov smijeh, ismijavanje i sigurnost su jednom za svagda pali u vodu...

Vidjeli smo načine na koje je Plemeniti Gospodar svjetova uputio izazove nevjernicima u vrijeme objave. Također smo vidjeli da Kur'an nije ograničen i upućen samo Arapima – iako je objavljen na arapskom jeziku, i da ne upućuje samo njima izazov. Kur'an je objavljen cijelom svijetu i njegov izazov je općenit i upućen svima. Obavijestio nas je šta će se desiti kod naroda koji su od Muhammeda bili udaljeni hiljade kilometara. Obavijestio nas je o bitci i njenom ishodu koji treba nastupiti tek nakon sedam - osam godina...

Uputio im je izazov ne bi li povjerovali nakon jasnog dokaza...

Zaključak

Vidjeli smo kako je Kur'an izazvao Arape i nearape u vrijeme objave. Također smo vidjeli da Kur'an prevazilazi sve prepreke ovog svijeta (mjesta, vremena, nauke, itd.). Rekli smo da će

ostati sačuvan i nepromijenjen do Sudnjeg dana. Sada nam se nameće važno pitanje:

- Kako će Kur'an uputiti izazov generacijama koje će tek doći?

Prirodom svoje misije i svog cilja, nužno je da Kur'an bude trajna mu'džiza i da svakoj generaciji pruži mogućnosti da vide i otkriju mu'džizu koju nije dao prijašnjim generacijama.

Kur'an je objasnio i ukazao na takve stvari, koje, da ih je neko detaljno objasnio ljudima u vrijeme objave, za njega bi rekli da je lud.

Međutim, Kur'an je objavljen za sva vremena da Sudnjeg dana, i u sebi sadrži izazove za sve generacije čovječanstva...

II

SVJEDOČE ZA KUR'AN A NE VJERUJU...

Kur'anska nadnaravnost će trajati do Sudnjeg dana. Kao što smo vidjeli da Kur'an upućuje izazov Arapima i ostalim narodima u vrijeme objave, navodeći i obznanjujeći njihova razmišljanja i obavještavajući o bitci koja će se tek desiti, te na taj način ukazuje njihovu zabludu i neznanje. Isto tako Kur'an upućuje izazove i svim današnjim nevjernicima. Šta više, koristi ih za svoje svrhe... Pitamo se s kojim ciljem? S ciljem potvrde ispravnosti i nadmoćnosti vjerovanja nad nevjerovanjem. Kao što je nevjernicima iz vremena objave dokazivao njihovu nerazumnost, neznanje i zabludjelost, Kur'an to isto čini svim današnjim nevjernicima. Bolje rečeno, kao što je nevjernike iz perioda objave koristio kao dokaz svoje istinitosti, tako isto koristi i sve današnje nevjernike. Zajednički cilj svih nevjernika je negiranje vrijednosti islama i postojanja Allaha dž.š., međutim, Kur'an je objavljen i još uvjek stoji pred svim nevjernicima, iako je objavljen prije četrnaest stoljeća još uvjek koristi nevjernike i s njima dokazuje svoju istinitost i savr-

šenstvo. To je Knjiga koja je objavljena posljednjem Allahovom poslaniku, Muhammedu s.a.v.s.: to je Allahov govor, nepromjenljiv i nenadmašiv do Sudnjeg dana. I to je naša tema u ovom poglavlju.

Prirodni zakoni u Kur'anu

U Kur'anu možemo naći sljedeće ajete:

Zar ne znaš da Allah s neba pušta vodu i da mi pomoću nje stvaramo plodove različitih vrsta; a postoje brda bijelih i crvenih staza, različitih boja, i sasvim crnih. I ljudi i životinja i stoke ima, isto tako, različitih vrsta. /El-Fatir, 27./

Iz prijevoda ovih ajeta vidi se da Uzvišeni Allah u njima govori o neorganskim stvarima, tj. o neživom. Pored toga, govori i o bilju, životinjama i, na kraju o čovjeku. Nakon gornjeg ajeta imamo riječi Uzvišenog Allaha:

Zaista se od Allahovih robova Allaha boji samo ulema (naučnici). /El-Fatir, 28./

Zašto naučnici? Koji učenjaci, iz koje oblasti? Iz svih oblasti koje su vezane za neorganske stvari, bilje, životinje, ljude... Tu je glavni razlog zašto je Allah dž.š. stvorio suprotnosti u svakoj vrsta. Da postoji samo jedna vrsta, stav i mišljenje, u njoj ne bi bilo suprotnosti.

Bilje

Uzvišeni Allah kaže:

... plodovi različitih boja... /El-Fatir, 28./

Moramo obratiti pažnju na navedene riječi Gospodara svjetova. Zašto se razlikuju boje; i uopće, kakav je odnos i veza boja i prirode?! Ako pogledamo kako se biljke hrane vidjet ćemo da su naučna istraživanja otkrila da se bilje hrani putem specifičnih cjevastih vlakana. Sada moramo malo zastati i zapitati se, imaju li ova cjevasta vlakna sposobnost razlikovanja!?

Ako izvršimo eksperiment i uzmemo jednu posudu sa vodom, te u nju saspemo vodu u kojoj su rastopljeni i izmiješani raznovrsni elementi, a nakon toga u nju stavimo veliki broj cjevastih vlakana, vidjet ćemo da će se voda pomoću tih vlakana doslovce «popeti» do najvećeg dijela posude. Ali, da li svako vlakance razlikuje element koji je uzelo, ili su sva vlakanca uzela sve rastopljene elemente?!

Bilje nema takve osobine. Ja, npr. uzgajam tikvice tik pored šećerne trske, pa kada sazriju plodovi, jedan je sladak a drugi gorak... Jedan je uzeo jedne sastojke, drugi druge, a sve iz iste zemlje. Jasno je da je u pitanju izbor i odabiranje. Ovo otkriće je ukazalo na ono što u biologiji nazivamo «specifičnost odabiranja».

Davno prije otkrića ovoga zakona odabiranja u Kur'anu su rečene sljedeće riječi:
Na zemlji ima predjela koji jedni s drugima graniče, i bašča ima lozom zasađenih, i njiva, i palmi sa više izdanaka i samo sa jednim; iako upijaju jednu te istu vodu, plod nekih činimo ukusnijim od drugih.Tto su doista dokazi ljudima koji pameti imaju. /Er-Ra'd, 4./

Medutim, kod primjera sa posudom i cjevastim vlaknima vidjeli smo da ona upijaju cijelu tekućinu bez ikakvog odabiranja. Jasno nam je da je upijanje tečnosti jedna stvar, a odabiranje i uzimanje hranjivih sastojaka od strane bilja jedna sasvim druga stvar...

Neorganske stvari:

Uzvišeni Allah kaže:

...Postoje brda bijelih i crvenih staza - različitih boja, i sasvim crnih. /El-Fatir, 27./

Ovo spada u domen nauke o neorganskim stvarima. To je nauka o kojoj danas pišu desetine časopisa. Ali, šta se o organskim i neorganskim stvarima znalo prije četrnaest stoljeća!?

Nakon toga vidjeli smo da nam Allah dž.š. govori o čovjeku i o rasama, zatim o životinjama, da bi na samom kraju Uzvišeni Allah dž.š. rekao:

Zaista se Allaha, od Allahovih robova boje u-čeni.

Ponovo se javlja pitanje, koji naučnici se bo-je Allaha i iz koje naučne oblasti? Odgovor je lahak. Istinski naučnici, ljudi dokaza, iz bilo koje oblasti. Možemo zaključiti da se riječ u-lema, učenjaci, naučnici, odnosi na sve one koji istražuju i razmišljaju o Allahovim stvorenji-ma. Uopće nije bitno da li su oni stručnjaci u oblasti neorganske hemije, botanike, zoologije, itd. Čovjek, kome je podarena inteligencija i upornost, lahko može savladati neku od nauka, naravno, uz uporni trud, vježbu i pažnju. Ako prelistamo knjige historije i otkrića moći ćemo vidjeti da je svako otkriće u povijesti rezultat nečije dobre pažnje i upornosti. Naučnik pored tih stvari i pojava nije prolazio nezainteresova-no ili površinski kao ostali ljudi. Staro je pravi-lo da nema nauke i znanja bez laboratorije, vje-žbe, pažnje i upornosti.

Čovjek prelazi granice dunjalučkih nauka

Iako su sve nauke kao okeani i pružaju mnogobrojne mogućnosti, izbore i pravce, ne-kad se desi da čovjek nekim svojim pitanjima pređe granice znanja i nauke. Preciznije rečeno pokušava naučnim metodama da istražuje ono što je izvan tih metoda, eksperimenata, pa čak i same nauke. Jedan od tih primjera je debata i

naučno zastupanje mišljenja da li je duša starija od materije i obrnuto, pogotovo kada se sve to pokušava argumentovati «naučnim» dokazima. Jasno je da ovo pitanje i istraživanje zadire u same elemente od kojih je stvoren čovjek, tj. u tijelo i dušu, a ko od nas je bio prisutan kada je stvaran prvi čovjek, ili kako sve to ispitati, izmjeriti, izračunati, pretpostaviti? Za to područje ne postoje apsolutno nikakvi eksperimenti, metode, uređaji itd. To pitanje ulazi direktno u polje onoga što zna jedino Allah dž.š., jer, On je stvorio čovjeka i jedini On nas može obavijestiti o tome kako i od čega je započelo stvaranje čovjeka, a kako je okončano. Zbog toga nam Allah poručuje:

Ja nisam uzimao njih za svjedoke prilikom stvaranja nebesa i Zemlje ni neke od njih prilikom stvaranja drugih i za pomagače nisam uzimao one koji na krivi put upućuju. /El-Kehf, 51./

Jasno je da o ovom pitanju nijedna nauka nikada neće postići bilo kakve konkretne rezultate. Zašto? Zato što je nemoguće izvesti bilo kakav eksperiment sa stvaranjem duše, zato što je nemoguće vidjeti je, izmjeriti, izračunati, izvagati, opipati itd. S obzirom da stvari tako stoje, duša i sva stvorenja sa sličnim svojstvima spadaju u svijet gajba, tj. svijet skrivenog i nedokučivog. Za taj svijet, svijet gajba, jedino važi ključno pravilo vjerovanja: *O tome znamo samo onoliko koliko nas je obavijestio Allah*

dž.š. Allah dž.š. nas je sve stvorio i samo nas On može obavijestiti o našem stvaranju. Ko od nas detaljno zna kako je teklo njegovo stvaranje, pogotovo ko zna kako je stvoren prvi čovjek, Adem a.s.? Nemamo baš ništa na osnovu čega bismo mogli započeti naučno istraživanje u ovoj oblasti. Nije objektivno da bilo ko govori o nastanku i stvaranju čovjeka, a pogotovo da to naučno tvrdi. Jedino što konkretno imamo o tome su kazivanja u časnom Kur'anu. Pa i pored svega navedenog, dešava se da neki ljudi za cilj svog života postave dokazivanje svog mišljenja o tome. Ti ljudi cijeli svoj život provedu «naučno» derogirajući jedni druge i naučno dokazujući ono što je apsolutno nemoguće dokazati. Za takve ljude se kaže da svoje vrijeme i život troše za znanje koje nikome ne koristi i od čijeg neznanja nema nikakve štete. Što se tiče tijela, lahko ga je staviti u laboratoriju i na njemu vršiti eksperimente i ispitivanja. Međutim, kada se radi o duši, kako nju izdvojiti, staviti u laboratoriji i ispitati?!

U egzaktnim naukama nema razilaženja

Svaka nauka mora se temeljiti na naučno potvrđenim istinama. Do tih istina se dolazi na raznorazne načine, eksperimentima u laboratoriji, mjerenjima, proračunima ili na bilo koji drugi način. Ovdje moramo naglasiti važnu stvar. Uzmimo primjer jedne vojne kasarne, u

njenom obliku, funkciji, svrsi i namjeni ne postoje značajne razlike u vojno-naučnim definicijama i teorijama. Međutim, u pogledu ideologije i pogleda na svijet i društvo koji se u raznim državama prezentiraju u tim kasarnama naći ćemo stanovite razlike. Ne postoji američki i ruski elektricitet i električna energija, niti njemačka i engleska hemija i matematika. U svim civilizovanim zemljama svijeta se uči ono što je naučno dokazano i potvrđeno od pojava i zakona u datim oblastima. Ko je prvi otkrio te zakone i pojave, jesu li to bili Amerikanci, Rusi, Nijemci, Francuzi, itd. sasvim je nebitno. Važno je da jedan eksperiment daje iste rezultate u svim državama. Ista stvar je sa matematikom, fizikom, biologijom, geografijom i ostalim egzaktnim naukama.

Međutim, ako pogledamo u društvene, neegzaktne nauke, vidjet ćemo da u njima nisu prisutna samo razilaženja, nego čak i potpuno suprotni stavovi i učenja. Usporedite kapitalizam i komunizam i ljude iz tih država. Vidjet ćete potpune suprotnosti i demantovanja, čak šta više, vidjet ćete otvoreno neprijateljstvo, a sve to pod imenom kojekakvih «naučnih» pogleda na društvo, njegovu strukturu i organizaciju. I jedni i drugi se pozivaju na «nauku» i njome dokazuju svoje želje i ambicije, a djecu od najranijih dana podučavaju svojim «naučnim» stavovima. U osnovi nauka je potpuno čista od toga. U istom položaju je i odnos između nev-

jcrovanja i vjerovanja, tj. slijeđenja vjere ili njenog odbacivanja. U svim ovim oblastima zanemaruju se dokazi i njihova vjerodostojnost, a presudnu riječ ima vojna moć, ekonomska snaga, policijskc snage, zatvori itd. Ovakvim odnosom zapostavljeni su naučni argumenti a riječ nauka se počcla upotrebljavati kao prckrivač i pokrovitelj ideologije u bezobzirnoj manipulaciji ljudima.

Na kraju možemo zaključiti, da kada govorimo o stvaranju i postanku prvog čovjcka znanje o tome možcmo uzeti samo iz onoga što nam o tome kaže Allah dž.š, Tvorac i Stvoritelj čovjcka i ostalih stvorenja, a Allah dž.š. nam o tomc kaže da je stvorio čovjeka od zemlje, od ljepljive ilovače, od blata ustajalog, od sasušene ilovače, kao što je grnčarija. Naivni i brzopleti će rcći da su ovo kontradiktornosti i da je Allah dž.š. prvog čovjeka stvorio od više različitih vrsta zemlje. Međutim, ovdje nam je Allah dž.š. objašnjava tok stvaranja čovjeka, tj. metamorfozu suhe zemlje u ilovaču, ilovače u smjesu vode i zemlje i, na kraju, te smjese u sasušenu ilovaču... To su, u stvari, samo faze kroz koje je prošlo ljudsko tijelo u procesu stvaranja sve do momenta kada mu je Uzvišeni Allah dž.š. udahnuo dušu.

Nevjernici potvrđuju istinitost Kur'ana

Ponovo ćemo se vratiti na prethodno spomenuti kur'anski ajet:

Ja nisam uzimao njih za svjedoke prilikom stvaranja nebesa i Zemlje ni neke od njih prilikom stvaranja drugih i za pomagače nisam uzimao one koji na krivi put upućuju. /El-Kehf, 51./

Šta u stvari znači ar. riječ *«mudill»* - zabludnik? Svi znamo da se dva pojma *«istina»* i *«neistina»* mogu vezati za svaku pojavu. Kada se pojavi neki čovjek i počne nas ubjeđivati da neka stvar nije istinita, a za koju pouzdano znamo da je istinita, i još za svoj govor počne navoditi nedokazane i sumnjive teorije, a ne istine i dokaze, onda se kaže da nas on poziva u neistinu ili, drugim riječima rečeno, zabludu. Za takvog čovjeka kažemo da je zabludnik. O tim osobama govori iUzvišeni Allah, pa kaže:

Ja nisam uzimao njih za svjedoke prilikom stvaranja nebesa i Zemlje, ni neke od njih prilikom stvaranja drugih i za pomagače nisam uzimao one koji na krivi put upućuju. /El-Kehf, 51./

Značenje ovih Allahovih riječi je da On, u momentu stvaranja prvog čovjeka nije tražio nikakvu saradnju, savjet ili podršku od bilo koga, a pogotovo ne od čovjeka. Da se to desilo i da nam dođu «naučnici», i počnu nas podučavati onome što su vidjeli i u čemu su učestvo-

vali,tj. o naučnoj istini o stvaranju nebesa i Zemlje, o tome kako je stvoreno Sunce, zvijezde, galaksije i cijeli svemir i, na kraju, kako je stvoren čovjek, mi bi imali opravdanje za vjerovanje u te teorije. Međutim, da li je to tako?

Ako oni to nisu osvjedočili, kako onda govore o nečemu do čega uopće nemaju pristupa i što je nemoguće ispitati. To je najveći dokaz da oni govore neistinu i pozivaju u otvorenu zabludu.

Ovdje se ponovo istaklo savršenstvo Kur'ana. Davno prije tih «naučnika», «teoretičara», ideologa, vladara i dr. Uzvišeni Allah nas je obavijestio da će se pojaviti ljudi koji će pozivati u zabludu. Šta više, poručio nam je da će ti zabludnici, pokušavati da nam «objasne» i da nas uvjere u svoje teorije u pitanjima stvaranja nebesa, Zemlje i čovjeka... Davno prije njihovog izlaska na scenu Allah dž.š. upozorava Svoje robove na pojavu tih nadrinaučnika i teorije koje će oni zastupati. Allah nam poručuje da im ne vjerujemo, jer On nije tražio njihovu pomoć, pri stvaranju nebesa i Zemlje, čak nisu ni postojali dok se to dešavalo. Oni govore i pozivaju u ono što nisu vidjeli i ono što se ne da izračunati, ispitati..., ukratko u ono što je nemoguće dokazati cjelovitim i povezanim egzaktnim dokazima.

Da kojim slučajem nemamo ove ljude i njihove teorije u svakom vremenu mogli bismo reći da Kur'an nije istinit. Jer, ako ih je nagovijestio a oni ne postoje, jer svi ljudi vjeruju i uče o tim pojavama onako kako je to opisao Kur'an, onda je neistinit. Nagovijestio je ono što se nije obistinilo. Sa druge strane, da su se ti ljudi pojavili, ali da njihove teorije govore o nekim drugim pitanjima, a ne na spomenutim, ponovo bismo mogli reći da Kur'an nije precizan. Opet bi ispalo da se nije obistinilo ono što je Kur'an nagovijestio. Međutim, ljudi koji pozivaju u svoje teorije zablude su se pojavili i pojavljivat će se u svakoj generaciji do kraja ovog svijeta. Kur'an je u startu ukazao na ove ljude i zauzeo stav prema njima, tj. to su ljudi nevjernici i zabludnici, a sve što govore i zastupaju je zatrovano lažima, nevjerovanjem, spletkama, boleššću razuma i otvorenom zabludom. Ključne stvari koje oni naglašavaju u svojim teorijama su upravo njihova viđenja i učenja o postanku nebesa, Zemlje i čovjeka, te rasprave o tome šta je starije duša ili tijelo. Ovdje ne želimo govoriti o gluposti i težini tih riječi, te o posljedicama istih po one koji vjeruju u njih i koji u njih pozivaju. Želja nam je da ukažemo ono što su učinili ti ljudi. Svojim pozivom i teorijama, koje su direktno suprotstavljene islamskom viđenju svijeta, oni su, u stvari, samo dodatno potvrdili islamsko učenje a svojom pojavom i teorijama su učinili uslugu

Kur'anu, jer su svojim teorijama potvrdili istinitost Kur'ana, svakog njegovog ajeta, svake riječi, pa čak i svakog slova. Ponovo pogledajte njihove teorije i naći ćete upravo ono što je Allah dž.š. nagovijestio u Kur'anu i na šta je upozorio sve generacije do Sudnjeg dana.

Trebali nam veće čudo od ovoga?

Uzvišeni Gospodar svjetova je svoje otvorene neprijatelje, koji se sa najvećim elanom bore protiv Kur'ana i islama, iskoristio i upotrijebio za jačanje i potvrđivanje Svoje Knjige i vjere, a da toga nisu ni svjesni. Žele da obezvrijede i omalovaže Kur'an koji je objavljen prije više od četrnaest stoljeća a već tada je u njemu navedena poruka: «Pojavit će se ljudi koji će udaljavati druge sa Pravog puta i odvoditi ih u zabludu pozivajući ih u svoje teorije i mišljenja. Kao glavni dokaz u borbi protiv Kur'ana uzet će pitanja stvaranja nebesa, Zemlje i čovjeka. U tim pitanjima će zauzeti najenergičnije stavove i ključne «dokaze» protiv Kur'ana i islama. Sve što govore, zastupaju i objašnjavaju ti ljudi je laž, otrov i zabluda i to će i uvijek i biti kroz stotine i hiljade godina.»

Bez obzira na omjer tih teorija i brojnost njihovih pristalica, one će ostati neistine. Jedini rezultat koji će uspjeti postići jeste onaj koji najmanje žele, a to je potvrda vjerodostojnosti Kur'ana. Svoje teorije nikada neće moći u cjelini naučno argumentovati, nego će to trajno ostati samo kao teorije i mišljenja, a nikada is-

tine. Šta više, svaka će teorija dokazivati da su ostale u cijelosti ili djelomično pogrešne i tako će se sve međusobno derogirati. Svaka od tih teorija će imati za cilj borbu i derogiranje kur'anskog učenja, ali će ga, ustvari, samo još više potvrđivati i argumentovati. Allah nas je o njima obavijestio četrnaest stoljeća i oni su se pojavili. Rekao je da će činiti to i to, kako bi ljude odveli u zabludu i pokušali uništili Kur'an i sve to oni i čine. Vidimo li čudo? Vidimo li kako Allah upotrebljava nevjernike za dokazivanje vjerovanja u iman na ovom svijetu?

Povezanost ljudskog tijela i zemlje

Do sada nam je nedvojbeno jasno da je Stvoritelj nebesa i Zemlje i Stvoritelj čovjeka Uzvišeni Allah. Vidjeli smo da je pitanje stvaranja čovjeka nedostupno za bilo koju egzaktnu nauku i svu njenu opremu i metode i tako će ostati do Sudnjeg dana. To je pitanje gajba i istinu o tome zna jedino Allah dž.š., a čovjek o tome može znati samo onoliko koliko nas je o tome obavijestio Uzvišeni Allah u Kur'anu.

Kada Allah dž.š. obavještava čovjeka o bilo kojem pitanju gajba onda to čini na, za čovjeka, najljepši i najprihvatljiviji način. To pitanje poredi sa onim što je najbliže čovjeku, što čovjek jasno vidi i osjeća. Ovdje je bitno znati da je u tom poređenju, poređenog s poređenim, oboma zajedničko samo ime. Tako o pitanju stvaranja

čovjeka Allah dž.š. nas obavještava da je čovjek stvoren od (suhe) zemlje, od ljepljive ilovače, od blata ustajalog, od sasušene ilovače, kao što je grnčarija, i na kraju da je u njega udahnuo dušu. Ako uzmemo šaku prašine i u nju dospemo vodu nastat će ilovača. Ako zatim ostavimo vodu i zemlju da tako odstoje, vidjet ćemo da su se elementi vode i zemlje međusobno izmiješali i da su se oba elementa sjedinila i pretvorila u ljepljivu smjesu, sličnu onoj koja se masovno koristi u grnčariji. Ako nakon toga i tu smjesu zemlje i vode ostavimo da se osuši na vazduhu dobit ćemo sasušenu ilovaču. Sve to su faze kroz koje je prošlo prvo ljudsko tijelo u procesu stvaranja, a o njima nas je obavijestio Allah dž.š..

Sa druge strane, ako pogledamo od čega čovjek živi, vidjet ćemo da svi elementni neophodni za njegov život potiču iz zemlje i vode. Zemlja od koje smo stvoreni ujedno je i zemlja od koje živimo. Naučnici savremenog doba su analizirali tijelo čovjeka i ustanovili da je čovjekovo tijelo sačinjeno od šesnaest ključnih elemenata. Na prvom mjestu je oksigen, a na zadnjem magnezijum. Kada su analizirali uzorak zemlje ustanovili su da se od istih elemenata sastoji i zemlja i to u istim omjerima!? Ovo su rezultati jednog čisto naučnog eksperimenta izvedenog u laboratoriji. Cilj ovog istraživanja nije bilo potvrda ili derogiranje istinitosti

Kur'ana. Cilj je bio analiziranje sastojaka zemlje, ali uz to su postigli i još jedan rezultat...

Smrt kao dokaz života

Sve stvari i pojave iz svijeta koji nas okružuje imaju svoje suprotnosti dan – noć, toplo – hladno, dobro – zlo, itd. Tim zakonom i život ima svoju suprotnost – smrt. Uzvišeni Allah je učinio smrt dokazom za stvaranje čovjeka. Suprotno od života je smrt, a za suprotnosti važi pravilo da sve dolaze u obrnutom redoslijedu od date stvari. Tako npr., Kada želimo sagraditi zgradu počet ćemo je graditi od temelja, preko prizemlja, spratova, pa do krova. Sa druge strane, ako želimo da srušimo tu zgradu prvo ćemo skinuti krov, zatim srušiti spratove i na samom kraju iskopati temelje. Isto tako, ako za primjer uzmemo putovanje, kada putujemo u neko mjesto i želimo da se vratimo nazad krenut ćemo od zadnjeg mjesta do kojeg smo stigli. Krajnje mjesto i zadnji korak u dolasku postat će prvi korak u povratku. Što se tiče stvaranja čovjeka o tome ne znamo ništa niti možemo znati. Već smo objasnili zašto. Međutim, smrt svjedočimo svakog dana. Svaki dan možemo vidjeti i čuti da je neko umro. Već smo rekli da je smrt suprotna pojava od života, samim tim i smrt teče u suprotnom pravcu od života. Prva stvar koja se dešava kada čovjek umire jeste izlazak duše iz tijela. Sjetimo se da je ona zad-

nja ušla u tijelo i sa njenim ulaskom je počeo život... To je prva faza. Potom počinju faze suprotne od procesa stvaranja čovjeka. Prvo se tijelo ukoči i postane čvrsto i kruto poput osušene ilovače. Zatim tijelo počinje da truhne i da se raspada i u toj fazi postane poput smjese vode i zemlje. Potom se voda odvaja od tijela i na samom kraju od ljudskog tijela ostaje samo prašina koja se ne razlikuje od zemlje koja je okružuje. Na kraju, da rezimiramo, faze kroz koje prolazi tijelo u svom nastajanju u potpunosti su identične fazama kroz koje prolazi u svom nestajanju. Tako imamo potvrdu istinitost kur'anskog navoda o materiji od koje je stvoren čovjek, imamo potvrdu o istinitosti kur'anskog navoda o načinu i fazama u kojima je stvoren čovjek. Sve to imamo jasno pred sobom kroz procese analize i sinteze, života i smrti. Zar to nije dovoljna potvrda istinitosti kur'anskih ajeta i uputa sadržanim u njima?

Život i duša

Posljednju stvar koju ćemo spomenuti u ovom poglavlju jeste odnos života i duše. O tome Uzvišeni Allah kaže:

I kad mu lik dam i u nj udahnem dušu, vi mu se poklonite. /El-Hidžr, 29./

Riječ udahnuti je blisko povezana sa riječju disati. Jezičko značenje ovog ajeta da je čovjekov život počeo time što mu je Uzvišeni Allah

udahnuo. Sa druge strane, već smo rekli da život prestaje izlaskom duše iz tijela. Ako niste sigurni da li je neki čovjek umro ili ne, bit će dovoljno da provjerite da li on diše ili ne. Svi smo mi direktno povezani sa ovim ajetom.Udahnuta nam je duša i živimo. Kada duša izađe i disanje prestane, prestaje i ovaj život. Vidimo da i ovo pitanje u potpunosti odgovara istini kako je opisuje Uzvišeni Allah...

Savršenstvo Kur'ana u embriologiji

Ovo poglavlje spada u jedno od najveličanstvenijih i najočevidnijih dokaza o savršenstvu kur'anskog izraza. U Kur'anu nikada nećete naći termin embriologija, ali zato ćete naći sve što ta nauka izučava. To je nauka čiji je predmet proučavanja razvijanja embriona u stomaku majke. Šta mislite, da li je iko prije objave Kur'ana govorio ili dokazivao bilo šta u vezi sa ovim pitanjem?; Ili za vrijeme objave?; Ili, pak, u stoljećima neposredno poslije objave? Ne, ama baš niko. Prvi detaljni zabilježeni govor o ovoj temi je onaj koji nalazimo u Kur'anu, jer i to spada u skriveno. Ko je od nas svjestan svog stvaranja u stomaku majke? Allah jedini zna sve detalje tog veličanstvenog procesa kroz koji smo svi prošli. U Kur'anu možemo naći ajete koji potpuno precizno govore o razvoju djeteta u stomaku majke i ti ajeti su prisutni već punih četrnaest stoljeća. Savremena medicina u cjeli-

ni potvrđuje njihovu istinitost i tačnost u opisu. Za muslimane ti ajeti nisu «odnekud», nisu «misterija». Za njih su to istinite riječi Uzvišenog Allaha, a evo tih riječi:

Mi smo zaista čovjeka od biti zemlje stvorili, zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavili, pa onda kap sjemena ugruškom učinili, zatim od ugruška grudu mesa stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli, i poslije ga, kao drugo stvorenje, oživljujemo, pa neka je uzvišen Allah, najljepši Stvoritelj. /El-Mu'minun, 12-14./

Ovaj opis razvoja djeteta u stomaku majke bio je potpuna nepoznanica za medicinu u cijelosti sve do novijeg doba. Sa druge strane, već smo rekli da je ovaj opis sadržan u Kur'anu više od četrnaest stoljeća i da će ostati neizmijenjen sve do Sudnjeg dana. Važno je napomenuti pravilo kur'anskog iskaza. Svaki put kada Kur'an navede neku stvar ili pojavu, on kao da upućuje direktni izazov svim ljudima, posebno stručnjacima iz date oblasti. U prethodnim ajetima se konkretno radilo o razvoju djeteta u stomaku majke. Našim govorom rečeno, Allah je poručio: «Obavijestit ću vas o razvoju djeteta u stomaku majke potpuno precizno i sa najvažnijim detaljima. Reći ću vam ono što nije vidio niti čuo bilo koji čovjek sve do objave Kur'ana, niti će to iko vidjeti još stotine godina poslije objave. Ali Ja ću vam reći i to će ostati zapisano i sačuvano u Kur'anu sve do Sudnjeg dana.

Tako, jednog dana, kada dostignete velike stepene u nauci i napretku, kada budete u stanju da, uz pomoć raznoraznih uređaja i pomagala, vidite i pratite razvoj djeteta u majčinom stomaku, da vam tada bude jasno da je Kur'an govor Uzvišenog Gospodara svjetova, Svemogućeg Allaha dž.š.»

Apsolutno je nemoguće da bilo koji čovjek iz tog, pa i kasnijih perioda, sa navedenom preciznošću govori o procesu stvaranja čovjeka, procesu koji je naučno potvrđen tek uz pomoć savremenih elektronskih mikroskopa, ultrazvuka i ostale specijalističke opreme. Istovremeno, upućen je izazov nauci i svim ljekarima kroz sva stoljeća koja su već prošla, da provjere vjerodostojnost kur'anskih ajeta. Otkriveno je i nešto što je potpuno nedostupno ljudskom oku, ono što čovječanstvo nije znalo hiljadama godina prije Kur'ana. Ove činjenice kod svakog čovjeka moraju proizvesti sljedeće pitanje: «Odakle ovakva Knjiga?!» Jedini mogući prihvatljivi odgovor je: «Kur'an je od Uzvišenog Allaha i on je najveći dar i milost čovječanstvu.» Da nije tako, zar bi bilo moguće bilo kojoj ljudskoj knjizi da, prije toliko stotina godina, nepogrešivo iznesi i drži svoje stavove o gotovo svim stvarima, bićima i pojavama svijeta koji nas okružuje i time dirne sve i jednu nauku, a da joj nauka, do dan danas, ne pronađe ni najmanju grešku, koja bi automatski derogirala prirodu Kur'ana. Da, kojim slučajem, Kur'an u

cjelini nije savršeni govor Uzvišenog Allaha on bi bio najjače i najsnažnije sredstvo protiv samog sebe. Bilo bi dovoljno da ljudi pronađu grešku u fazama čovjekovog razvoja u majčinom stomaku, ili u bilo kojoj drugoj u Kur'anu spomenutoj stvari i da, nakon što tu grešku dokažu, obznane svoje saznanje i cijelom svijetu poruče: «Kur'an o tome govori ovako, a mi smo danas uz pomoć nauke i savremenih sredstava ustanovili da je istina potpuno drugačija i govor Kur'ana o tome je neistinit!» Da te greške postoje u Kur'anu, one bi bile najopasnije oružje protiv njega samog. Međutim, cijelo čovječanstvo još uvijek nije uspjelo pronaći ni najmanju sitnicu u kojoj je Kur'an pogriješio, niti će je uspjeti pronaći sve do Sudnjeg dana. Umjesto toga, imamo slučaj da Kur'an prije toliko stoljeća govori o razvoju djeteta u majčinom stomaku, a savremena nauka nam potvrđuje da je sve to sama istina. Bez obzira na stepen naučno – tehnološkog napretka, nauka nikada neće uspjeti pronaći bilo šta netačno ili manjkavo u kur'anskom govoru. U ovom slučaju imali smo krajnje precizan i detaljan kur'anski opis jednog potpuno skrivenog procesi, o kojem ni jedan čovjek nije znao gotovo ništa prije objave Kur'ana. Kur'an je iznio sve detalje i naglasio sve faze razvoja, a nauci je ostavio samo da otkrije to da je Kur'an čista, neprikosnovena istina. Kako nauka bude napredovala tako će sve više i više potvrđivati isti-

nitost kur'anskog iskaza. Konkretan dokaz imamo u navedenom pitanju razvoja djeteta u majčinom stomaku. Pored toga tu su još desetine, čak stotine sličnih primjera. Bez obzira na njihovu brojnost svi slučajevi se svode na jedno, odnos Allahovog Kur'ana i ljudske nauke, i svi uvijek dokazuju jednu činjenicu, da je Kur'an živi govor Uzvišenog Allaha, Gospodara svih svjetova, koji jedini istinski zna sve te tajne...

ALLAHOVI AJETI NA ZEMLJI

Centri osjećaja su u koži

Nakon svega što smo objasnili, osvrnuti ćemo se kratko na neke Allahove ajete na Zemlji, bez detaljnog objašnjavanja, jer ih ima izuzetno mnogo. A svima im je zajedničko to što svi govore o savršenosti i nadnaravnosti Kur'ana.

U Kur'anu možemo naći sljedeći ajet:
...i kad se kože ispeku, zamijenit ćemo im ih drugim kožama da osjete pravu patnju... /En-Nisa', 56./

Ovo je kur'anski ajet koji govori o stanju nevjernika na ahiretu, tačnije u Džehennemu. Poruka i cilj ovog ajeta je da obavijesti nevjernike o za njih pripremljenoj kazni u Vatri, koja će trajati koliko i ahiret. Ova tema, centra osjećaja za bol, do nedavno je bila neistražena i predstavljala je veliku nepoznanicu za čovječanstvo. Uglavnom se smatralo da je centar osjećaja boli smješten u mozgu, zajedno sa ostalim centrima, sluha, vida, itd. Koža je bila isključena iz naučnih rasprava o ovoj temi. Ta-

kvo stanje je vladao sve do nedavno. Što se tiče perioda Objave, o tome se u to vrijeme nije znalo apsolutno ništa. Pa ipak, to stanje nije omelo Muhammeda s.a.v.s, da ljudima prenese riječi Gospodara svjetova:

...i kad se kože ispeku, zamijenit ćemo im ih drugim kožama da osjete pravu patnju...

Iz ajeta možemo razumjeti samo to da je kazna kroz bolne patnje nekako povezana sa kožom, te da će se osjećaji bola obnavljati sa obnavljanjem kože. Tek prolaskom stoljeća savremena medicina je uspjela «egzaktno» potvrditi ono što je Kur'an naveo davno prije. Medicina nije ništa otkrila, Kur'an je bio puno brži, ali i pored toga nauci i ljudima je ostavio jedan vrlo značajan zadatak, a tj. da provjere i dokažu njegove navode. Dokazano je ono što je rekao Kur'an, tj. centri boli su smješteni u koži, a koža je ta koja će se stalno obnavljati i koja će snositi najžešću kaznu.[9]

Atom

Ako ponovo uzmemo Kur'an i počnemo ga čitati moći ćemo naći da je on možda prva Knjiga u povijesti čovječanstva koja je ukazala

---

[9] Savremena nauka je otkrila da centimetar kože može primiti 800 osjećaja, tj. nadražaja, dok u isto vrijeme oko i uho mogu primiti najviše 18 osjećaja, nadražaja, u slučaju da se poveća broj nadražaja gubi se osjećaj.

na postojanje čestice sitnijih čak i od samog atoma. O tome Uzvišeni Allah kaže:

...onaj ko bude uradio koliko atom dobra, vidjet će ga, a onaj ko bude uradio koliko atom zla, vidjet će ga. /Ez-Zilzal, 7-8./

Jasno vam je da je to najprecizniji način da se iskaže nešto, jer atom je najpreciznija jedinica mjere. Nakon toga u drugom ajetu možemo naći Allahove riječi:

...i ne postoji ništa, ni manje ni veće od toga, a da nije u Knjizi jasnoj. /Junus, 61./

Jasno je rečeno da postoji čestica sitnija čak i od samog atoma. Kur'an direktno spominje da te čestice postoje i njihovo postojanje zauvijek ostaje zapisano u Allahovoj Knjizi.

Harmonija obožavanja Allaha dž.š.

Uzvišeni Allah u Kur'anu kaže:

I ja se kunem Gospodarem istoka i zapada... /El-Me'aridž, 40./

Vidimo da se ovdje govori u množini, istoci i zapadi. Koji istoci i zapadi kada se u vrijeme Muhammeda a.s. o tome znalo jedino to da Sunce izlazi na jednom mjestu, jednoj strani svijeta, a da zalazi na sasvim drugom, na suprotnoj strani svijeta? Sve što su tadašnji Arapi znali o tome jeste da Sunce uvijek izlazi u pravca iza jednog brda, a da zalazi u pravcu iza drugog brda. Međutim, danas znamo da svaka država i svaki grad i mjesto ima svoj istok i

svoj zapad... Tako npr., u mome mjestu Sunce izlazi iza tih i tih brda u to i to vrijeme. Poslije samo jedne minute ono izlazi u drugom mjestu, nakon samo minutu u trećem mjestu, zatim četvrtom, pa petom itd. Isti slučaj je i sa zalaskom Sunca. U jednom trenutku ono zalazi u jednom mjestu, u drugom trenutku u drugom i tako redom. Vidimo da postoji više istoka i zapada.

Ako uzmemo za primjer namaz, vidjet ćemo da se namaz na Zemlji obavlja neprekidno, i noću i danju. Tako npr., podne namaz u mom mjestu nastupa u to i to vrijeme, poslije nekoliko minuta nastupa u sasvim drugom mjestu, poslije nekoliko minuta u trećem mjestu i tako redom. Dok pola Zemlje čvrsto spava, druga polovina veliča Allaha dž.š. U svakom momentu jedni klanjaju sabah, a iste sekunde neki drugi klanjaju podne, treći ikindiju, četvrti akšam, peti jaciju... Tako npr., kod nas u Kairu je nastupilo podne, poslije samo dvije minute nastupit će u drugom mjestu, poslije još dvije minute u trećem, poslije još dvije u Aleksandriji, i tako redom...

U cijelom svijetu ne prođe ni jedna jedina sekunda, a da neko ne spomene i ne veliča Uzvišenog Allaha dž.š...

Primjer savršenstva Kur'ana

Sada ćemo vidjeti kako nam Allah dž.š. objašnjava Svoje dokaze na Zemlji u skladu sa intelektualnim mogućnostima čovjeka u okviru vremena u kojem živi.

Uzvišeni Allah kaže:

...i konje i mazge, i magarce - da ih jašete, i kao ukras... /En-Nahl, 8/

Ovi ajeti napominju blagodati i sredstva koja je Allah dž.š. stvorio i podario ljudima kako bi lakše prenosili tovar i prebacivali se iz jednog mjesta u drugo. Međutim, da li su ova nabrojana sredstva kompletna i da li su kraj ciklusa? Da slučajno živimo u vrijeme objave Kur'ana rekli bismo da jesu. Međutim, Allah dž.š. zna da će čovjek napraviti automobil, avion, raketu itd. Svaka generacija će se razlikovati od prethodne u pitanju ovih sredstava.

Sada se javlja veliki problem. Kako obavijestiti buduće generacije o svemu tome, a istovremeno ih ne zbuniti i ujedno ostati aktuelan i u vremenu objave i u svim narednim generacijama?[10]

[10] Zamislite koliko bi se ljudi smijali ajetima u kojim bi bili poimenično spomenuti prvi automobili, avioni i sl. Op.p.

Umjesto zbunjivanja ljudi Allah dž.š. postiže maksimum. Svojim časnim riječima nas obavještava o istini koja će tek doći, i pri tome vodi računa o intelektualnim mogućnostima čovječanstva kroz sva vremena. Allah dž.š. kaže:

...i konje, i mazge, i magarce – da ih jašete i kao ukras – a stvorit će i ono što ne znate. /En-Nahl, 8./

Vidite li izražajnost i savršenstvo Kur'ana u svakom pogledu. Podsjeća ljude na blagodati koje su im podarene i u isto vrijeme ih obavještava da će se pojaviti neka nova, do tada nepoznata sredstva, i sve vrijeme vodi punu brigu o ljudskoj inteligenciji, shvatanju i vremenu u kome čovjek živi.

.. a stvorit će i ono što ne znate...

Poruka ovog ajeta je podjednako jasna za Arape iz perioda objave kao i za sve nas danas. Kako se odnosila na njih, odnosi se na nas i odnosit će se i na sve buduće generacije. Ovdje se jasno poručuje ljudima iz perioda objave da su nabrojana sredstva prijevoza i prijenosa, ali to nije kraj ciklusa i u narednim generacijama ta sredstva će se razvijati i usavršavati. Ljudi će napraviti sredstva koja vi uopće ne poznajete i koja ne možete čak ni zamisliti. Isti princip i odnos važi i za našu generaciju i važit će za sve generacije do Sudnjeg dana.

Možemo sasvim jasno razumjeti da će se komunikacijska sredstva konstantno razvijati i

usavršavati sve do Sudnjeg dana. Ovim riječima je neposredno ukazano na segment u kojem će čovječanstvo postići najveći napredak. Kur'an je uzeo najidealniji oblik izražavanja komi nas obavještava o predstojećoj budućnosti i sveopćem napretku u oblasti sredstava transporta i komunikacije, i istovremeno vodeći računa o ljudskom znanju i shvaćanju kroz sva vremena.

Muško i žensko potomstvo su od... muškarca

Čitav svijet, bez razlike na jezik, naciju, boju kože, čak i vjeru, identično nastupa u ovom pitanju. Tako, o bilo kojem narodu da se radi, kako se muškarci manje raduju kad im žena rodi žensko dijete. Neki pri tome idu u teške krajnosti, pa zbog toga vrijeđaju ženu, omalovažavaju je, pa čak i tuku, a nerijetko im u svemu tome pomaže i njihova porodica. I muški ženski članovi podjednako.

Sa druge strane, u časnom Kur'anu već više od hiljadu i četiri stotine godina stoji zapisana istina o tome. Istina koju je Allah dž.š. obznanio cijelom čovječanstvu za sva vremena. Uprkos uobičajenim osudama i napadima na žene, istina je sasvim suprotna. I muško i žensko potomstvo potječu od sperme muškarca i žena u tome nema apsolutno nikakve odgovornosti i udjela. Allah dž.š. poručuje čovječanstvu:

I On par, muško i žensko, stvara od kapi sjemena kad se izbaci. /En-Nedžm, 45-46./

U svemu ovome ponovo zadnja dolazi nauka kojoj je preostalo samo da svojom opremom i metodama potvrdi istinitost ovog ajeta, te svojim modernim terminima kaže kako su i muški i ženski elementi zajedno prisutni u muškoj spermi. Žena to nema.

Kojeg će spola biti dijete zavisi isključivo od muškarca i žena u tome nema nikakve odgovornosti...

Kur'anski poziv na pažljivo posmatranje i istraživanje svijeta koji nas okružuje

Stotine godina prije naučne i industrijske revolucije Allah dž.š. poručuje ljudima:
A koliko ima znamenja na nebesima i na Zemlji pored kojih oni prolaze i od kojih oni glave okreću? /Jusuf, 105./

Drugim riječima rečeno, postoji izuzetno veliki broj divnih, čudnih i neotkrivenih stvari koje je Allah dž.š. stvorio na nebesima i na Zemlji. Sve što se od čovjeka traži jeste da obrati pažnju na njih i da dobro razmisli o tome. Međutim, iako Allah od nas traži da obratimo punu pažnju na svijet oko nas, te naše intelektualne mogućnosti angažujemo za otkrivanju zanimljivosti ovog svijeta, mi to zapostavljamo...

III
KUR'AN I NAUKA

Savršenstvo Kur'ana se ogleda kroz upotrebljavanje idealnijih riječi i izraza kojim se objašnjava i upućuje na željeni cilj.

Kur'anske riječi nikada nisu došle u konfrontaciju ili kontradikciju o bilo kojem vremenu da se radi.

Tako Uzvišeni Allah kaže:

A Zemlju smo prostrli... /El-Hidžr, 19; Kaf, 7./

Ove riječi su potvrda onoga što ljudske oči oduvijek gledaju, jer zemlja je uistinu ravna i prostrta. Međutim, ovo je u isto vrijeme i najveći dokaz da je Zemlja okrugla? Kur'an nam opisuje da se brda i planine kreću kao što se kreću i oblaci, potvrđujući nam da se brda ne pokreću sama od sebe, nego da ih Zemlja pokreće, upravo na isti način kako vjetar pokreće oblake. A kada Allah dž.š.kaže:

... Nit' noć može dan prestići... /Ja-sin, 40./

Poručuje nam da dan ne može prestići noć, niti noć može prestići dan, tj. oni su istovremeno prisutni na Zemlji i među njima nema prestizanja. Kada Kur'an govori o atomu spominje da postoje još sitnije čestice od njega, bez obzira što svijet prije nije znao o tome ništa.

Od momenta objave, Kur'an je i više od čuda. Izazvao je Arape u njihovoj retorici, zatim

je pocijepao tri najjače prepreke gajba. Prevazišao je granicu prošlosti i detaljno nas obavijestio o historiji prijašnjih poslanika i stradanjima prošlih naroda, što je izazov. Zatim je prevazišao granicu mjesta i detaljno nas obavijestio kako i o čemu razmišljaju nevjernici i ostali koji se bore protiv islama, šta sve spletkare protiv muslimana. Iznio je sadržaje njihovih prsa, a da oni prethodno nisu prozborili ni riječ. Niko od njih se nije usudio pokušati opovrgnuti te ajete tako što će reći: „Ja to nisam mislio." Potom je prevazišao prepreku bliske budućnosti i najavio događaje koji će se tek desiti za nekoliko mjeseci i godina, i tako ponovo uputio izazov.

Sve što je Kur'an naveo se desilo, a to sam detaljno objasnio u prethodnom poglavlju i za to sam naveo primjere...

Kur'an nikada detaljno ne opisuje mu'džize iz daleke budućnosti

Vidjeli smo kako Kur'an prevazilazi granice daleke budućnosti, da bi budućim generacijama obezbijedio dokaze za svoje savršenstvo i nadnaravnost, što će ih podstaknuti da povjeruju u Kur'an i padnu na sedždu Onome koji govori u njemu, a to je Allah dž.š.

Međutim, Kur'an je objavljen u davnoj prošlosti i da su tada u njemu precizno navedene

stvari i pojave iz budućnosti, sigurno bi ga zanijekao i veliki broj muslimana, a drugi bi se okrenuli od njega zato što bi njegov govor bio daleko iznad njihovih intelektualnih mogućnosti. Stoga, da vjernik ne bi izašao iz imana a da bi nadnaravnost bila neprekidna, Kur'an je došao sa vrhunskim načelima, sa vrijednostima prirodnih zakona, tako da, kada ih slušaju vjernici tog vremena, prelaze preko njih ali ne obraćaju pažnju na njihovu istinsku, naučnu suštinu, ali kada ih budu učile kasnije generacije vidjet će čudo, nadnaravnost i savršenstvo u njima i reći će: «Nemoguće je da je ovo govor čovjeka koji je živio prije hiljade godina.» Dakle, ovaj Kur'an može biti jedino od Allaha, i to je govor Uzvišenog Stvoritelja, Allaha dž.š.

Ostalo je jedno važno pitanje: «Da li ovo isto važi i za vjerske propise?» Odgovor je: «Ne.» Vjerski propisi u formuli: *radi... i nemoj raditi...* , su potpuno jasno objavljeni i njima se ništa ne može dodati, zamijeniti ili zanemariti. Allahov put su detaljno pojasnili hadisi – kudsijji i Vjerovjesnikovi hadisi. Svi oni su potpuno pažljivo i precizno objašnjeni još za života Muhammeda, s.a.v.s., tako da su postali poznati svakom čovjeku koji želi da obožava Allaha dž.š. i, u skladu s Njegovim zakonima, živi na Zemlji. *Radi..., i nemoj raditi...* ovo pravilo je jasno objašnjeno i upotpunjeno još za Poslanikova života. Halal je postao jasan. Haram je postao jasan. Vjera je postala jasna.

Što se tičc ajeta o svijetu oko nas, primijctit ćemo da oni nisu potpuno rastumačeni za života Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kako ne bi postali obavczujući za sve muslimane... Zašto? Zato što je u njima poklon koji se obnavlja za svaku generaciju. Evo nekih od tih ajeta o kojima ćemo sada govoriti...

Allahovi ajeti u svijetu oko nas

Jezičko savršenstvo

Vidjeli smo da je Kur'an uputio jezički izazov Arapima. Tražio je da dođu s knjigom poput Kur'ana. Nakon toga izazov je još više pojačao i tražio da dođu samo sa jednom surom sličnom kur'anskoj...

Naučno savršenstvo

Izazov za cijeli svijet nije mogao biti u jeziku, zato što su jezici različiti, pa čime onda da Kur'an ostalim narodima uputi izazov? Naukom. To je općeniti izazov otvoren do Sudnjega dana. Poručio im je: «Svi vi, do Sudnjega dana, nećete moći stvoriti nešto...» Zatim im jc navco šta da stvore. Mislite li da je to stvaranjc svemira poput ovog koji je On stvorio!? Nc, nikako... Stvaranje samo jednog zvjczdanog sazviježđa poput desetina već prisutnih u svemiru!? Nikako... Možda da stvore Sunce, Mje-

sec, ili samo jednu zvijezdu!? Ne, ni to... Onda sigurno da stvore zemaljsku kuglu poput naše. Ne... Onda mora da im je uputio izazov da stvore čovjeka!? Ne, apsolutno nikada...

Izazov stvaranjem obične mušice

Uistinu je Allah dž.š. uputio izazov stvorenjima da stvore samo jednu malu mušicu. Kao da im Allah dž.š. govori: «Zaista sam Ja Allah dž.š. i poručujem vam da ću vam podariti nauku i znanje... Pokazat ću vam neke Moje ajete u svemiru... Ali vi nikada nećete moći stvoriti mušicu... pa čak kada bi se skupili svi naučnici čovječanstva kroz sva stoljeća...» Na ovaj način je Allah dž.š. uputio izazov cijelom čovječanstvu, otvoren za sva vremena. Stvaranje jedne obične mušice. Allah dž.š. poručuje: «Zaista vaša nauka, koju ćete obožavati mimo Allaha, kojoj ćete slijepo vjerovati, ta nauka i svi oni koji joj se posvećuju nikada neće moći stvoriti ni običnu mušicu, čak ni kada bi se ujedinili.

Oni kojima se vi pored Allaha klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje i sakupili. Ako bi im mušica nešto ugrabila oni to ne bi mogli od nje izbaviti. /El-Hadž, 73./

Zatim Allah dž.š. kaže:

Nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja. /El-Hadž, 73./

Zaista je čudno što se čovjek spustio na Mjesec, možda će doći i do Marsa, a možda će otići još dalje, ali još uvijek je nesposoban da stvori krilce obične mušice. Za izazov je uzeto nešto najprostije i najbeznačajnije od svih Allahovih stvorenja. Uzeta je jedna obična mušica koja je u odnosu na Allahovu svemoć apsolutno beznačajna medu milijardama dugih stvorenja. Zato Allah kaže:

Nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja.

Izazov u vodi

Nakon navedenih ajeta Allah dž.š. kaže:

Oni ne poznaju Allaha kako treba... /El-Hadž. 74./

Tj. uistinu Allahova moć i snaga prelazi sve granice i fantazije koje mogu na um pasti vašoj mašti, a vi znate Allahove moći. Zatim je Allah uputio izazov u Kur'anu. Izazvao je ljude sa vodom od koje je stvorio sve živo:

Kažete vi Meni: «Vodu koju pijete, da li je vi ili Mi iz oblaka spuštamo?» /El-Vaki'a: 68-69/

I On kaže:

I samo On spušta kišu.

Uistinu je Uzvišeni Allah Onaj koji vam šalje i spušta kišu. Voda dolazi u kružnom ciklusu kako bi napojila cijelu zemlju: ljude, ptice, zvijeri, bilje i sva živa bića.Ova voda koju čovječanstvo neprestano troši. Vidimo da čovjek

ne može napraviti rijeku, iako su mu dobro poznati elementi od kojih se sastoji voda i ima ih svugdje oko nas. Pred naučnicima još uvijek stoje nepregledna pustinjska područja i vape za kapljicom vode...

Izazov sa bježanjem od smrti

Nakon toga Uzvišeni Allah je uputio izazov da pokušamo pobjeći od smrti. On kaže:
Ma gdje bili, stići će vas smrt, pa kad bi bili i u visokim kulama. /En-Nisa, 78./

U ovom ajetu Uzvišeni Allah upućuje direktni izazov. Tj. bez obzira na kojem stepenu nauke bili, nećete moći pobjeći od smrti. Vi u svojoj zemaljskoj nauci govorite da smrt nastupa zbog tih i tih uzročnika, tih i tih bolesti. Dobro... Napravite onda veliku kulu, dvorac, ili bolnicu i u nju dovedite bilo kojeg čovjeka. Od njega odstranite sve opasnosti koje, po učenju vaše nauke, uzrokuju smrt. Taj čovjek neće ići u rat, neće prolaziti pored bilo kojeg opasnog mjesta gdje bi mogao doživjeti nesreću, neće udisati zagađeni zrak, nego najčišći. Jesti će zdravu hranu po najvećim higijenskim standardima. Piti će vodu u kojoj nema nijednog mikroba. Atmosfera u kojoj će živjeti bit će pročišćena do krajnje moguće granice. Na taj način od čovjeka smo udaljili od svega što smatramo da uzrokuje smrt. Pa ipak nakon svega toga, šta mislite da li će taj čovjek vječno živjeti, iako

smo od njega udaljili sve pojavne uzroke smrti? Odgovor je poznat: Nemoguće je izbjeći smrt, je Uzvišeni Allah je Onaj koji oživljuje i usmrćuje. Što se tiče uzroka smrti, oni sami za sebe ne znače ništa, ali itekako mnogo znače pod voljom Uzvišenog Allaha...

Izazov sa pet gajbova

Uzvišeni Allah cijelom svijetu u Kur'anu upućuje direktni izazov sa pet gajbova:
Samo Allah zna kada će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama, čovjek ne zna šta će sutra zaraditi i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti. /Lukman, 34./

Allah dž.š. sa ovim gajbovima upućuje izazov cijelom čovječanstvu. Kao da je Kur'an, kao što je, uputio izazov Arapima u arapskom jeziku prilikom objave, u isto vrijeme uputio izazove i ostatku čovječanstva. Kao da im govori: «Vi nikada nećete postići to i to.» Na desetine kur'anskih izazova su upućene čovječanstvu. «Nikada nećete postići to i to, učiniti to i to, nećete moći stvoriti to i to...»

Svi izazovi su upućeni cijelom čovječanstvu, za sva vremena...

Kur'an nas obavještava o svemirskim istinama

Nakon što je Uzvišeni Allah uputio izazov čovječanstvu, rekao je:
Mi ćemo im pružati dokaze naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina. /El-Fusilet, 53./

U ovom ajetu nije rečeno da će nam biti pokazani ajeti, (dokazi) na zemlji, kao i na nebu. Rečeno je:
... u svemirskim prostranstvima...

Tj. uistinu će Allah Svojim robovima otkriti neke Svoje ajete, da im bude jasno da je ovaj Kur'an istina. Kako će im postati jasno da je Kur'an istina? Jednostavno, tako što će svojim znanjem i trudom, nakon stotine i hiljade godina, doći do otkrića u svemiru i tada vidjeti da je Kur'an već ukazao na njih. Tada će shvatiti da je Kur'an neprikosnovena istina, zato što je Onaj koji govori u njemu Uzvišeni Allah, a i Onaj koji stvara je, također, Uzvišeni Allah. Na osnovu te činjenice u Kur'anu možemo naći govor da je Zemlja okrugla, da rotira oko svoje ose, opis kako je stvoren čovjek, kako je naučio govor, u njemu stoji da postoje još sitnije čestice od atoma, potpuno detaljno je objašnjeno šta se dešava sa embrionom u stomaku majke, ukazano je da su dan i noć zajedno prisutni na Zemaljskoj kugli, te mnoštvo drugih istina za

čije navođenje ovdje nemamo dovoljno prostora.

Značenje rijeci *'ilm* – znanje, nauka

Prije nego što uđemo u ovo poglavlje moramo odrediti značenje riječi znanje. Obično, kada ljudima govorite o nekoj naučnoj istini obično oni vas pitaju da li je to stvarno tako. Ako Vi kažete da jeste, onda vas ljudi pitaju da li ste Vi sigurni u to? Ako ponovo potvrdite, onda ljudi pitaju da li možete dokazati to što govorite? Ako odgovorite potvrdno i iznesete valjane dokaze, to je znanje.

'Ilm – znanje je sve ono što je stvarno, što je nesumnjivo tačno i što se može dokazati nepobitnim dokazima. Međutim, zamislite da sam ja čvrsto ubijeđen u nešto što nije stvarno, to je onda *džehl* – neznanje, a to je ono što je sumnjivo, što nije stvarno i istinito, a ljudi su ubijeđeni da je tačno. Najveća i najopasnija bolest cijelog čovječanstva je džehl. Kada imate čovjeka koji ne zna naučne istine, lahko ga podučiti. Međutim, kada imate čovjeka koji je čvrsto ubijeđen u neistinu, u lažnu teoriju, tu je veliki problem. Na žalost, danas veliki dio čovječanstva pokušava dokazati nešto što nije istina, i to je velika bolest od koje pati cijeli svijet.

Razlika između Kur'ana i nauke

Kada govorimo o Kur'anu i nauci, pod naukom podrazumijevamo ljudsko znanje koje se nalazi na raznim podnebljima.

Oni znaju samo spoljašnju stranu života na ovom svijetu. /Er-Rum, 8./

Mi često zagovaramo da su neke stvari naučne istine, a one to u stvari nisu, ili smo često ubijedeni da su neke stvari kur'anske istine, a one, u stvari, nisu kur'anske istine. Što se tiče nauke i naučnih istina koje su produkt teorija i pretpostavki, stvar je lahka. Do sada su prevaziđene desetine raznih naučnih teorija, nakon što je poslije izvjesnog vremena dokazano da su pogrešne.

Isto tako, mi ponekad zagovaramo nešto kao kur'ansku istinu, a ono to nije. Sigurno se pitate zar je to moguće? Navest ćemo primjer. Dođe neki čovjek i počne ubjeđivati druge da je Zemlja ravna, a svoj govor dokazuje Allahovim riječima u Kur'anu:

A Zemlju smo rasprostrli... /Kaf, ;El-Hidžr, 19./

Tj. prostrli smo je, učinili ravnom. Taj čovjek je razumio da je to kur'anska istina, i on to tvrdi čak i nakon što su ljudi izašli van Zemljine orbite i snimili da je Zemlja okrugla. Međutim, dotični čovjek uporno odbija naučnu istinu i govori: „Ne! Zemlja je ravna, tako kaže Kur'an. Ko to ne potvrđuje postaje nevjernik.“ Takvom čovjeku treba reći da je pogriješio u

razumijevanju kur'anske istine, tj. treba mu reći: «Dokaz koji ti navodiš ne ide u prilog tvojoj tvrdnji. Naprotiv, to je glavni dokaz protiv nje.»; jer, ako već kaže da je Zemlja ravna, ona tada mora biti ili četvrtasta, ili trokutasta, duguljasta, ili paralelna, ili da ima kosi, iskrivljeni oblik, itd. Da skratimo, ostavit ćemo tom čovjeku da razmisli i predloži za Zemlju bilo koji oblik osim okruglog. Dobro, ako je Zemlja stvarno ravna onda mora imati svoje područje, sferu. Kada dođete do kraja Zemlje morate doći do njene ivice, šta dalje? Međutim, kada je Uzvišeni Allah dž.š. rekao:

A Zemlju smo rasprostrli...

To znači da, bez obzira gdje da se nalazimo na Zemljinoj površini, vidjet ćemo da je ona ravna, tj. prostor pred nama je ravan. Tako, kada odemo na Sjeverni pol vidimo da je ravna. Kada odemo na Južni pol, opet je ravna. Na Ekvador, opet je ravna. Na Grinič, opet je ravna. Gdje god da se na Zemlji nalazimo, ona je ravna. Taj opis je nemoguć za bilo koji oblik osim okruglog. Dakle, govor Uzvišenog Allaha:

A Zemlju smo rasprostrli...

je dokaz da je Zemlja okrugla. Međutim, čovjek je pogriješio i ovaj ajet protumačio kao dokaz da je Zemlja ravna, te počeo govoriti da je to kur'anska istina, a to, u stvari, nije kur'anska istina. Da je tako, kada se utvrdilo da je Zemlja okrugla, neizbježno bi se javio sukob

između svemirske i kur'anske istine. U ovom primjeru se posebno ističe ljudsko neznanje u pokušaju razumijevanja Allahove knjige. Da pojedinci malo više pažnje posvete kur'anskim ajetima vidjeli bi da se Zemljin okrugli oblik i njeno rotiranje spominje u Kur'anu, o čemu ćemo detaljnije govoriti na drugom mjestu.

«On zna šta je u matericama» i nauka

Drugi primjer Allahovog Uzvišenog govora je u 34. ajetu sure Lukman:

On zna šta je u matericama... /Lukman, 34./

Dođe neki čovjek i kaže da je značenje Allahovih riječi: *On zna šta je u matericama...*to što Uzvišeni Allah zna da li je u materici majke muško ili žensko dijete. Kada, s naučnim napretkom, dođe do toga da će ljudi na neki način, prije rođenja djeteta moći saznati da li je u stomaku majke muško ili žensko dijete, pojedinci će reći: „Ajet: *On zna šta je u matericama...;* spada u pet gajbova koje zna jedino Uzvišeni Allah i kojima je izazvao cijelo čovječanstvo, sada je dostignut. Ljudi su pobijedili u izazovu..." i ovdje bi počela rasprava... Međutim, pitanje koje se mora postaviti čovjeku koji tako razmišlja jeste: «Ko Vam je rekao da se Allahove riječi: *On zna šta je u matericama...* odnose samo na pitanje da li je dijete muškog ili ženskog spola. Ko je riječ «*ma*» tj. «*šta*», ograničio samo na značenje spola, tj. muška i ženska?!; kada ova riječ ima potpuno općenito

značenje. Vi zagovarate da se riječ *ma* odnosi na muški i ženski spol i još tvrdite da je to kur'anska istina. Međutim, riječ *ma*-šta, ima daleko opširnije i općenitije značenje, a njena značenja su: da li je u pitanju muško ili žensko, to je istina; da li je krupno ili sitno, druga istina; da li je plavo, smeđe ili crno, treća istina; sretno ili nesretno, četvrta istina; inteligentno ili zaostalo, peta istina; koliko će dugo živjeti, šesta istina; da li je zdravo ili bolesno, sedma istina; Tako možemo navesti stotine, čak hiljade istina na koje je Uzvišeni Allah ukazao jednom jedinom riječju *ma – šta* u časnom ajetu:

On zna šta je u matericama...

Ne postoji nesklad između Kur'ana i nauke

Nesklad izmedu prirodnih zakona i Kur'ana je nemoguć. Ako se već u nekom pitanju pojavi prividni nesklad to znači samo da ono što trenutno smatramo naučnom istinom, u suštini, nije naučna istina, ili, pak, da ono što trenutno smatramo kur'anskom istinom, u suštini, nije kur'anska istina. Nesklad između Kur'ana i egzaktne nauke je nemoguć. Razlog je vrlo jednostavan. Uzvišeni Allah govori u Kur'anu, a On i stvara i upravlja prirodnim zakonima.Nadam se da smo ovo razumjeli...

Prije nego nastavimo govor trebamo objasniti još jednu malu tačku.

Oni koji govore da Kur'an nije naučna knjiga, nije sveopća enciklopedija, govore istinu, zato što je Kur'an objavljen da nas poduči propisima, a ne sa ciljem da nas poduči geografiji, hemiji, biologiji.

Međutim, ako u isto vrijeme kažemo da je Kur'an naveo mu'džize do kojih još nije došla današnja nauka, također smo rekli istinu.Te mudžize su krajnji domet i vrhunac svjetskih naučnih otkrića i istina. Kur'an, iako nije došao da nas poduči npr., medicini vrlo često navodi medicinske pojave do najtananijih detalja, detalja za koje će medicini trebati stotine, čak hiljade godina da dođe do njih; ili geografiji, iako ističe važno geografsko pitanje koje ćemo saznati tek nakon stotine godina.Isti je slučaj sa svim ostalim naukama.

Dakle, vrhunske svemirske istine, ono o čemu govore najnovija otkrića, su istine na sonovu kojih je stvoren svijet, i Kur'an ih navodi kao naučne istine, sve jedno da li su ljudi došli do njih ili ne. Ovdje ćemo spomenuti nekoliko takvih slučajeva.

Naučne istine na koje je ukazao Kur'an prije 14 stoljeća

Prva naučna istina: Zemlja je okrugla

Ubijeđen sam da za vrijeme Allahovog Poslanika, s.a.v.s., niko od ljudi nije ništa znao o kuglastom obliku Zemlje, niti je to bio dio bilo čijeg znanja. U tom periodu objavljuje se Kur'an i objavljuje se kur'anski ajet:
A Zemlju smo rasprostrli... /Kaf, 7./

Moramo naglasiti preciznost i savršenstvo ovog kur'anskog izraza. Upotrijebljen je jedini odgovarajući izraz za vrijeme u kojem je objavljen i sva naredna stoljeća. Sa izrazom *rasprostrli* istovremeno su postignuta dva značajna značenja.[11]

Prvo značenje ajeta: *A Zemlju smo rasprostrli...* govori da je Zemlja prostrta, što nije predstavljalo problem, jer u to vrijeme ljudi su mogli svojim očima vidjeti istinitost tog ajeta. Kasnije, kada se ustanovilo da je Zemlja okrugla, vidimo da je to bio jedini izraz koji potpuno odgovara opisu Zemljine kugle.

Nakon toga pogledajmo ovaj kur'anski ajet:
On noću zavija dan i danom zavija noć. /Ez-Zumer: 5./

[11] Tačnije, dvije istine. Jednu svima očiglednu i drugu koja je stotinama godina čekala da bude otkrivena. P.p.

Zašto Uzvišeni Allah upotrjebljava riječ *zavija*[12], *umotava*. Kur'anski izraz potiče od Allaha i zato je nevjerovatno precizan i nepogrješiv. Ali, zašto je rečeno *zavija, umotava,* a ne prostire noć i što bi bolje odgovaralo opisu da je Zemlja ravna, ili smjenjuje noć i dan, ili bilo kojom drugom riječju. Ako vi donesete nešto i omotate ga oko okruglog predmeta kažete: „Omotao sam tkaninu, npr. u klupko, tj. dobio sam okrugli oblik tako što sam smotao klupko. Ako želite da vam neki čovjek napravi nešto okruglo kažete mu: „Uzmi ovo i zaobli ga!“, tj. napravi od njega loptu. Direktno značenje riječi Uzvišenog Allaha:

On noću zavija dan i danom zavija noć.

je to da je učinio da oni obavijaju Zemaljsku kuglu...Savršeni Kur'an ukazuju da noć i dan obuhvaćaju Zemaljsku kuglu istovremeno u svakom momentu.

Uzvišeni Allah nije rekao: „On Zemlju zavija noću, a zatim je zavija danom.“ Riječi: „*On noću zavija dan i danom zavija noći.*, uz upotrebu prijedloga *ala* na glagol *kewwere*, zaslužuju više pažnje kako bi stekli dodatni uvid u domene savršenstva Kur'ana. *On noću zavija dan.* Značenje ovog ajeta je da se oni istovremeno i skupa nalaze oko zemaljske kugle i na to je Kur'an ukazao prije četrnaest stoljeća, a

[12] U arapskom jeziku glagol „kewwere ala“ nosi značenje: zaokrugliti, zaobliti, zaviti, omotati oko nečega.

do čega je ljudska nauka uspjela stići tek u zadnjem periodu povijesti.

Ovo pitanje, pitanje okruglog oblika Zemlje, Kur'an spominje i na drugim mjestima. Zašto? Zato što je to velika prirodna istina...

Druga naučna istina: Dan i noć su zajedno na Zemlji

Dan i noć se istovremeno nalaze na Zemlji. Pogledajmo sada druge riječi Uzvišenog Allaha:

Nit' Sunce može Mjesec dostići, nit' noć dan prestići... /Ja-sin, 40./

Kakva je poruka i značenje ovog kur'anskog ajeta? Njegovo navođenje ove pojave je u tome da se ispravi njihovo onovremeno ubjeđenje. Oni govore: „Noć je pretekla dan. Dan počinje izlaskom Sunca i završava se njegovim zalaskom. Nakon toga nastupa noć, tj. noć je pretekla dan.“ Allah, dž.š., u Kur'anu kaže:

Nit' noć može dan prestići...

Ovim ajetom On negira njihov govor da je noć pretekla dan , poručujući im: „Ne, nikako. Nit' noć može preteći dan, nit' dan može preteći noć.“

Ovo je ujedno obznana da je Zemlja okrugla, te da su i noć i dan istovremeno prisutni na Zemlji. Ako prihvatimo mišljenje da je Zemlja velika ravna ploča, onda bi bila moguća samo dva stanja: Prvo: Da je Allah dž.š. stvorio Sun-

ce i odredio mu položaj tako da su njegovi zraci direktno usmjereni na Zemljinu plohu. U tom slučaju, na cijeloj Zemlji je prvo prisutan dan. Zatim bi Allah dž.š. udaljio Sunce i tada bi nastupila noć. Drugo: Allah je stvorio Sunce i ono uopće nije usmjereno samo na Zemlju. U tom slučaju na Zemlji je prvo prisutna noć, a nakon toga dolazi Sunce iznad Zemljine plohe i nastaje dan. Treća solucija nije moguća. Tako, kada Allah kaže: *Nit' noć može dan prestići...* potpuno isključuje mogućnost da dan pretekne noć i obrnuto jer među njima nema preticanja. Od kada? Od početka stvaranja Zemlje, ili od kada je Allah stvorio Zemlju. U govoru o materijalnim predmetima ova situacija je moguća jedino u slučaju da je Zemlja okrugla. Kada je Allah dž.š. stvorio Sunce i Zemlju, postavio je i dan i noć zajedno. Zemljina polovica okrenuta prema Suncu postala je dan, a druga polovica, noć.Zatim je Zemlja počela rotirati oko svoje ose, pa je noć postala dan, a dan postao noć.

Dakle, riječima časnog Kur'ana: *Nit' noć može dan prestići...* je indirektno rečeno da je Zemlja stvorena u obliku kugle.

Treća naučna istina: Rotacija Zemlje

Nakon svega navedenog došli smo do novog pitanja, pitanja Zemljine rotacije. Može li iko određivati kretanje mjesta na kome sjedi u slučaju kada se kreće cijeli prostor sa svime što je

u njemu? Sigurno je da niko ne može odrediti takvo kretanje. Zašto? Zato što je kretanje tijela koje se kreće moguće uočiti jedino ako ga usporedimo sa nečim što je statično. U ovom slučaju ne postoji ništa statično, jer cijela se Zemlja kreće.Međutim, prostori na Zemlji su itekako stabilni. Izvedimo eksperiment. Kada sjedimo u potpuno zatvorenom tijelu koje se kreće dok smo u njemu i tu imamo stabilan položaj koji se ne mijenja, nećemo osjetiti kretanje ovog tijela sve dok ne otvorimo prozor i usporedimo kretanje tog tijela sa nekim statičnim objektom, poput stubova ili drveća. Dakle, kretanje tijela ne možemo uočiti sve dok ga ne usporedimo sa nekim statičnim objektom. Ko može usporediti kretanje cijele Zemlje tako što će je usporediti sa nečim potpuno statičnim? Zasigurno niko, dokle god se i mi sami krećemo...

Četvrta naučna istina: Kretanje brda nije vlastito kretanje nego je uzrokovano kretanjem Zemlje.

Uzvišeni Allah u Kur'anu kaže:
Ti vidiš planine i misliš da su nepomične, a one se pomiču kao što se pomiču oblaci. /En-Neml, 88./

Značenje riječi *misliš* je u tome da se ukaže da je to samo privid, a ne istina, jer ove masivne planine koje vidite pred sobom kao čvrste, stabilne i nepokretne, u stvari nisu takve. Uzvi-

šeni Allah želi nam ukazati da ova ogromna, masivna i silovita brda, koja su Zemljini stubovi, i koja pred nama izgledaju čvrsta, stabilna, uvezana, neuništiva i nesalomiva, ova silna brda koja izazivaju strahopoštovanje, u realnosti se kreću poput oblaka. Zatim, kada se začudite ovim riječima i zapitate kako je moguće da se planine kreću kao oblaci kad su one najnepomičnija stvar na svijetu pred našim očima? Uzvišeni Allah nam šalje poruku: „Ne, ne čudite se! To je Allahovo davanje. Allaha koji je sve savršeno uredio.“ Ako neko misli da će se ovo dešavati tek na Ahiretu, treba znati da tada neće biti ove Zemlje, a planine će se lelujati, jer mi potvrdujemo riječi Uzvišenog Allaha:

Na Dan kada Zemlja bude zamijenjena drugom zemljom a i nebesa, i kad svi oni izađu pred Allaha Jednog i Svemoćnog. /Ibrahim, 48./

Pored toga, zar će na Ahiretu biti privida? Ne, na Ahiretu će se vidjeti samo potpuna istina. Sve ćemo vidjeti *ajnul-jekinom,* istinskim vidom, i sve spoznati u njegovoj istini: džennet i džehennem; nagrade; polaganje računa i sve ostalo. Dakle, Allahove riječi: *..misliš da su nepomične...* znače da se vi pred planinama varate, jer mislite da su nepomične, a one se kreću poput oblaka.

Sada obratimo pažnju na korištenje riječi: *pomiču kao oblaci*, jer smo već ukazali da je Allahov govor savršeno jasan i precizan. *Pomicanje oblaka....* Zašto Allah dž.š., nije upotrije-

bio neki drugi izraz, poput kretanja vjetra, morskih talasa ili bilo čega drugog? Zato što se oblaci ne kreću sami od sebe, nego ih pokreće druga sila, a to je djelovanje vjetra. Kada vidimo da se oblaci kreću iz jednog pravca u drugi, ne kreću se sami od sebe, nego dolaze vjetrovi koji ih pokreću i nose iz jednog mjesta u drugo. Kao da Uzvišeni Allah želi da nam kaže: „Pazite! Planine se kreću, ali se ne vlastitom snagom, poput Zemlje ili vjetra. Ne, one se ne kreću same od sebe, tj. one ne prelaze sa jednog mjesta na zemljinoj površini na neko drugo. Ne, njihov položaj je stabilan. One se pred vama kreću onako kako se pomiču oblaci, tj. pomiču se sa kretanjem Zemlje, potpuno identično kao što se oblaci kreću pod uticajem vjetra." Inače, zašto Allah nije rekao: „Ti vidiš planine i misliš da su nepomične, ali one idu, ili one trče, ili one se premještaju, ili idu iz jednog mjesta u drugo!? Nikada. Izostavljeni su svi izrazi koji ukazuju na kretanje planina vlastitom silom, tj. ono što svojom silom pokreće planine je Zemlja. Brda i planine su prepuštene ovoj sili i one se pred vama kreću poput oblaka koje pokreće djelovanje vjetra koji ih potiskuje. Vidimo li savršenstvo izraza u preciznosti opisa Zemljine rotacije u Kur'anu? Zar je moguće da Muhammed, s.a.v.s., izmišlja ovaj govor, ili da dosegne to znanje? Zar ovo nije mu'džiza, kada naučnici potvrde da se Zemlja kreće oko svoje ose, a mi im kažemo da je to istina na

koju je Kur'an ukazao. Šta više, detaljno je pojasnio. Sve na Zemlji slijedi njenu rotaciju, što uključuje i ogromne, masivne planine. Ovo se, naravno, odnosi na Dunjaluk, jer na Ahiretu će Allah potpuno uništiti brda i planine i tada neće biti privida, nego će biti samo potpuno ubjeđenje...

Priroda Kur'ana prevazilazi granice budućnosti. Allah nas zatim obavještava o prirodnim pojavama koje će ljudi intelektualnim naporima potvrditi tek nakon četrnaest stoljeća. To dokazuje da je Kur'an pocijepao granice budućnosti. Međutim, pojedinci se upuštaju u raspravu o stvaranju čovjeka, što je pokušaj zabluđivanja i nijekanja Allahovih ajeta u svijetu oko nas. Ovo je, također, mu'džiza Kur'ana, tj. postojanje tih zabludnika i njihovih pokušaja zabluđivanja i borbe protiv Allahove vjere. To je kur'anska mu'džiza zato što nas je Uzvišeni Allah obavijestio o njima davno prije nego su se uopće i pojavili, a to smo detaljno objasnili u drugom poglavlju.

IV
POSLALI SMO TE (MUHAMMEDE) SAMO KAO MILOST SVJETOVIMA

Mjesec Ramazan je mjesec Kur'ana, mjesec Allahove milosti, pokajanja i traženja oprosta. To je mjesec u kome je objavljena posljednja Allahova knjiga Allahovom poslaniku, Muhammeda, s.a.v.s., koja je naglašena kao «milost svim svjetovima». Potvrđujemo riječi Uzvišenog Allaha:

...a tebe smo kao milost svjetovima poslali... /El-Enbija, 107./

u ovom poglavlju ćemo nešto više reći o tumačenju i značenju ovog časnog ajeta. Zanimljivo je da se iz cijele plejade Allahovih poslanika za svakoga od njih kaže da je poslan s milošću. Kako to? Možda poslanik dođe narodu kojeg treba samo podsjetiti na Allahovu vjeru i upute, a da u isto vrijeme susjednom narodu ne dođe poslanik, zato što se taj narod propisno pridržava Allahovih uputa. Lahko je zaključiti da su sve vjere svijeta imale istu zadaću i suštinu, a to je uspostavljanje i održavanje Božijih uputa, prisutnih još od prvog čovjeka, kako bi čovjek što ljepše uredio svoj život i

cjelokupno djelovanje na Zemlji. Poslanici su dolazili da podsjete ljude na Allahove upute koje su zaboravili, iskrivili ili svjesno prekršili. To su morali činiti jako pažljivo, jer Allahov put zahtjeva ponašanje koje će odoljeti brojnim strastima uz neizostavne udare nemara, zaborava i pogrešnog razumijevanja. O njima Uzvišeni Allah kaže:

A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova. /El-Mutaffifīn, 14./

Tj. one koji su zbog svog teškog nemara i bahatosti prekinuli prirodnu vezu sa svojim Gospodarem i propisima vjere. Dakle, svi poslanici su došli da podsjete ljude na *Prvi ugovor i obećanje* koji je Uzvišeni Allah dao Ademu, a o kojem On govori u sljedećim riječima:

Od Mene će vam uputa dolaziti... /El-Bekare, 38./

Međutim, nemar preplavljuje ljudsko srce. Velika je Allahova milost u tome da što je slao poslanike da podsjetite ljude na Allahov put i upute.

Za sve narode i sva vremena

Allahov Poslanik, Muhammed, s.a.v.s., došao je na samom kraju poslaničkih misija. Primijetit ćemo da njegova misija nije usmjerena samo jednom narodu ili samo jednoj rasi, kao što je to bio slučaj sa prijašnjim poslanicima. O

Muhammeda, s.a.v.s., najbolje nam kaže, njegov Gospodar, Uzvišeni Allah:

...a tebe smo (Muhammede) samo kao milost svjetovima poslali... /El-Enbija, 107./

Zatim, Uzvišeni Allah kaže:

Mi smo te poslali svim ljudima...

Iz navedenih ajeta se vidi da je Muhammedovo, s.a.v.s., poslanstvo općenito, obuhvata svako mjesto. Nakon toga Allah dž.š. kaže: «Hateme-n-nebijjin - *Pečat poslanika*, dajući mu time drugu općenitost, općenitost vremena. Dakle, dobio je općenitost mjesta i vremena. Samim tim i njegov šerijat je morao biti za sva mjesta i sva vremena. Međutim, zašto je došlo do sveobuhvatnog poslanstva Allahovog Vjerovjesnika? U ovome je, također, mu'džiza Kur'ana. Zato što Svemoćni Gospodar svjetova zna da će se bolesti čovječanstva globalizirati i ujediniti u jednu bolest. Zato što će sa napretkom čovječanstva i povećanjem komunikacije doći do ujedinjenja bolesti koje prate čovječanstvo. Prije Muhammedovog, s.a.v.s., poslanstva čovječanstvo je živjelo u izolovanosti, zato što su sredstva informisanja tih naroda bila različita, ustvari, gotovo da nisu ni postojala, pogotovo ako se radi o udaljenim područjima. Prijevozna sredstva su, također, bila slaba i potpuno beznačajna, dok naučni napredak koji omogućava brzu komunikaciju među ljudima uopće nije ni postojao. Stoga je svaka društvena zajednica, svaki narod, imao svoje probleme, svoje

bolesti, svoje shvaćanja vjere i svoju dozu nemara prema vjeri. Prijašnji poslanici bi dolazili ovim narodima da ih podsjete na Allahova uputstva, ali je svaki od njih bio poslan samo određenom narodu, poput Ada, Semuda, Lutovog naroda i dr. Šta više, dešavalo se da Uzvišeni Allah ponekad pošalje više poslanika u isto vrijeme. Jedan poslanik bi liječio bolesti jednog naroda, a drugi bolesti drugog naroda, kao što se već desilo sa Lutom i Ibrahimom, te drugim. Čovječanstvo je živjelo u izolovanosti, a rezultat toga je bilo postojanje različitih bolesti i zbog toga su poslanici dolazili svakom narodu da ih upozore i podsjete.

Medutim danas, nakon globalizacije svijeta i sveopćeg razvoja, bolesti su se ujedinile ili su se grupisale u jedan krug. Nešto se desi u Americi i za tren to je već kod tebe, kao da su se bolesti cijelog svijeta svele samo na jednu zajedničku bolest, kako u naprednim državama tako i u ostalim, a sve zbog masovne komunikacije među ljudima. Kad se nešto desi, za samo minutu to sazna cijeli svijet.

S obzirom da se su se bolesti objedinile, što je, kako smo rekli, rezultat sveopće komunikacije medu ljudima, nužno je da lijek i način liječenja budu jednaki. O tome nas je obavijestio Uzvišeni Allah u Kur'anu na samom početku objave, tj. da će čovječanstvo uznapredovati i ujediniti se u jednu cjelinu, te da će se sve bolesti društva ujediniti, kao posljedica brze ko-

munikacije. Zbog svega toga mora postojati i jedinstveni lijek. Tako je i objavljena ova vjera islam kao *milost svjetovima*. To je značenje riječi *milost svim svjetovima*, tj. za cijeli svijet, čije bolesti i problemi će se ujediniti, i ta milost će biti lijek koji će ih sve liječiti. Dokle god Allahov Poslanik, Muhammed, s.a.v.s., bude *Hatemu-n-nebijjin*, to znači da će vjera s kojom je došao liječiti i rješavati probleme čovječanstva, a on će biti *milost svjetovima* do Sudnjega dana.

Značenje riječi *šifa'* (lijek) i *rahmet* (milost)

Značenje ovog ajeta je da na cijeloj Zemlji ne postoji ni jedno pitanje iz ljudskog života a da u Allahovoj Vjeri ne postoji lijek za njega. Mi kažemo «lijek», jer svi zakoni kada stupaju na snagu dolaze s ciljem da liječe aktualne probleme u društvu i zlo koje se raširilo. Oni liječe društvo i ljude oporavljaju od tih bolesti. Poslije toga, ako slijedimo Allahove upute, zlo nam se neće približiti, kao ni bolesti, bolesti društva. U ovakvoj situaciji islam će nam biti zaštita od svih bolesti i nastranosti društva. Zato Uzvišeni Allah u Kur'anu kaže:

Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost... /El-Isra', 82./

Riječ „lijek“ znači da će sigurno liječiti probleme i poremećaje prisutne u društvu, a riječ

„milost“ znači da će preventivno djelovati i spriječiti probleme i poremećaje da se ne vrate u društvo, to je prava suština milosti. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je poslan svim svjetovima, za sva mjesta i sva vremena u ovim načelima milosti. Značenje milosti je da, ako je budemo slijedili, zlo koje bi morali liječiti, nikada neće doći u naše društvo. Kada zanemarimo ova načela, taj nemar će ostaviti teške posljedice u društvu koje će nas natjerati da počnemo razmišljati o njihovom liječenju i tada ćemo otkriti da smo, zapostavili to i to načelo koje je Allah naredio da se ispunjava, pa će opet sa Allahovim uputama početi liječenje problema. Dakle, Allahove riječi:

A poslali smo te (Muhammede) samo kao milost svjetovima. /El-Enbija, 107./

Znači, da si ti Muhammede došao sa Sistemom života od Nas koji trebaš dostavit će ih milost bez ljudskih trauma i nedaća u društvu.

U slučaju islama, cilj i jedina tema vjere nikako nije samo *Onaj svijet*. Naprotiv, islam nudi propise za svaki ljudski postupak na dunjaluku, svaki pokret u njegovom životu. Što se tiče *Onog svijeta*, pa tamo je vrijeme i mjesto za nagrade, nagrade za slijeđenje ovog sistema života, onoga što je Allah naredio, ili za neslijeđenje ovog sistema, tj. primjenu vjere i njenih učenja. Cilj islama su postojeći ljudi na ovome svijetu, kao što kaže Uzvišeni:

...da opominje onoga ko ima pameti (ko je živ)... /Ja-sin, 70./

Nagrađivanje nije jedino poglavlje u islamu, zato se vjera ne svodi samo na gajbove. Gajbove potvrđuju svi oni koji vjeruju u Allaha, jer informaciju o njima je objavio Allah, dž.š. Međutim, nevjernici priznaju samo materijalni svijet i stoga je neophodno da im se u životnoj realnosti pokažu dokazi da je ovaj Sistem od Uzvišenog Allaha. Da se ovaj Sistem primjeni kako treba, sve nesreće društva bi nestale. Zato možemo naći da to Kur'an detaljno pojašnjava:

Onaj ko bude slijedio uputu Moju neće zalutati i neće nesretan biti. A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti. /Ta-ha, 123-124./

Ovo je na Dunjaluku. Zatim Uzvišeni Allah kaže:

i na Sudnjem danu ćemo ga slijepa oživjeti. Ta-ha, 123-124.

Allahove riječi, *teškim životom će živjeti*, dokazuju da su Allahove upute objavljene s ciljem da zaštite čovjeka od tegobnog života na ovom svijetu. Ljudska sreća nije vezana samo za ekonomsko blagostanje, tj. bogatstvo u imetku. Značenje *teškog života* je to što će takve osobe osjećati tjeskobu u svom životu, a za to postoje brojni raznovrsni uzroci. Nekada čovjek posjeduje ogromno bogatstvo, ali i dalje živi pod tjeskobom. Ljudska duša ima brojne segmente. Moguće je da bogatstvo zadovolji

više njih, ali zato veliki broj drugih ostaje u nesreći i tjeskobi. Upravo to je razlog zbog kojeg možemo vidjeti bogataša kako, zbog nekog sasvim sporednog razloga razmišlja o samoubistvu. Zašto? Navest ću primjer za to u Švedskoj, zemlji sa najvećim životnim standardom po glavi stanovnika, pa ipak, statistički podaci nam kazuju da je to zemlja i sa najvećim procentom samoubistava, stresova i duševnih poremećaja u svijetu. Očito je da pitanje sreće i nesreće nije vezano samo za bogatstvo. Postoje druge stvari koje mogu izazvati daleko veće nesreće nego nedostatak imetka.

Kada prekršimo propis otkriva se sramota

Razumjeli smo da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., globalni poslanik, poslan sa načelima milosti svim mjestima kroz sva vremena. Slijeđenjem i dosljednom primjenom tih načela postižemo sreću na ovom svijetu, kao i nagradu na Ahiretu, i ovo je, također, značenje milosti. Sve ovo nam pojašnjava šta se desilo sa Ademom, a.s. Uzvišeni Allah mu je zabranio da se približava određenom drvetu, pa kada su on i Hava, prišli tom drvetu i probali njegove plodove nestalo je odjeće sa njihovih stidnih mjesta. Dakle, naša sramota se otkriva uslijed nepokornosti, tj. sramota u bilo kojem društvu. Ako istražimo njene uzroke vidjet ćemo da su direktno vezani

za kršenje nekog od Allahovih propisa na Zemlji. Da nema toga, u svijetu uopće ne bi postojala ljepota. Kad bi ispravno i krivo bili jednaki u životu, ne bi bilo ove ljepote. Kada bi marljivi i lijeni student jednako polagali ispite, ne bi bilo ove ljepote na Dunjaluku, nego bi na njeno mjesto došla ružnoća, jer ako bi se trud i lijenost izjednačili, onda se niko ne bi trudio. Isto tako, da nesreće i zla ne preplavljuju društva koja odbacuju Allahovu uputu, ne bi postojala ljepota i potvrda vrijednosti vjere. Savremena društva, sa svojim nesrećama, bolestima i poremećajima su najveći dokaz da je islam istina. Tako Uzvišeni Allah ljudima pokazuje dokaze u životu na ovome svijetu. U njihovoj stvarnosti je dokaz istinitosti Njegovih uputa i učenja.

Vrata pokajanja su otvorena

Ovo je istina iza koje stoji veliko značenje na koje želim da ukažem, a to je da je Nebo, prije Muhammedovog poslanstva, od prijašnjih poslanika tražilo samo da dostave objavu, a s Nebo preuzima na sebe funkciju odgoja neposlušnih. Uzvišeni Allah je to naveo u Kur'anu: *...I Mi smo ih potopili..., I Mi smo ih u zemlju utrli..., I Mi smo na njih poslali strašnu oluju..., I zadesio ih je strašan glas*...itd. Nebo je bilo zaduženo za odgojne–kazneno mjere prema nepokornim, a poslanici su imali zadatak samo da sastave objavu. Međutim, u vrijeme poslje-

dnjcg Allahovog poslanika, Muhammeda s.a.v.s., Allah jc tu odgojno – popravnu zadaću prcpustio Svojoj vjeri – islamu. Oni koji su nepokorni Allahovim uputama živjet će teškim životom na Dunjaluku, a na Ahirctu ih čeka kazna.

Zato jc poslanstvo Muhammeda, s.a.v.s., istinska milost za sve svjetove, i vjernike i ncvjernike, jer Nebo višc ne „žuri“ s njihovom kaznom na Dunjaluku, što je bio slučaj s prijašnjim narodima koji nisu slijedili svoje poslanike. Uzvišeni Allah im je ostavio otvorenu mogućnost da se pokaju...

Allah ih nije kaznio, jer si ti među njima bio; i Allah ih neće kazniti sve dok neki od njih mole da im se oprosti. /El-Enfal, 33./

Kao da jc Allah poslao Svog posljednjeg Poslanika kao sveopću milost za cijeli svijet, bez izostavljanja nevjernika. Milost na Dunjaluku. Umjcsto kazne s Neba, otvorio im jc vrata pokajanja za ncposlušnost i, ako ih već upotrijebe, oprost na Ahiretu, to je značenje časnog ajcta:

A Mi smo te (Muhammede) poslali samo kao milost svjetovima. El-Enbija,107.

SADRŽAJ